

ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

Ὁ Τιμόθεε, τὴν παρακαταθήκην φύλαξον, ἐκτρέπόμενος τὰς βεβήλους κενοφωνίας καὶ ἀντιθέσεις τῆς ψευδωνύμου γνώσεως, ἦν τινες ἐπαγγελλόμενοι περὶ τὴν πίστιν ἠστόχησαν (Α΄ Τιμ. ζ΄ 20-21)

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΟΥ ΟΜΩΝΥΜΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ • ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ – ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2005 • ΤΕΥΧΟΣ 44

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Μετωπική νεοταξική επίθεση ἐναντίον τοῦ λαοῦ μας	σελ. 1
Τί εἶναι πραγματικά ἡ Γιόγκα	σελ. 2
Κώδικας Ντά Βίντσι	σελ. 8
Ὁ ταλαίπωρος ἀπόμαχος	σελ. 11
Βιβλιοπαρουσίαση	σελ. 12
Εἰδήσεις καὶ σχόλια	σελ. 16

ΜΕΤΩΠΙΚΗ ΝΕΟΤΑΞΙΚΗ ΕΠΙΘΕΣΗ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΜΑΣ

Ηταν ἀναμενόμενο. Μετά τὴν προετοιμασία τοῦ ἐδάφους ἀπὸ τὸ «τσουνάμι» ὑπαρκτῆς ἢ διογκωμένης σκανδαλολογίας πού ἐπληξε τὸν χειμῶνα τοῦ 2005 τὴν ἑλληνικὴ κοινωνία, μὲ στόχο τὸ γκρέμισμα θεσμῶν (Ἐκκλησία, Δικαιοσύνη κ.ἄ.) τώρα κάνει τὴν ἐμφάνισή της δέση νομοθετικῶν μέτρων, τὰ ὁποῖα προτείνει ἢ παντελῶς ἄγνωστη μέχρι προχθές (18 Ὀκτ. 2005) «Ἑλληνικὴ Ἐνωση γιὰ τὰ Δικαιώματα τοῦ Ἀνθρώπου» μὲ στόχο τὴν μετατροπὴ τῆς Ἑλλάδος σὲ ἄθρησκο κράτος. Ἡ πρόταση ἀνατροπῆς τῶν πάντων γίνεται πρὸς τὴ Βουλὴ τῶν Ἑλλήνων ἀπὸ ἐπιτροπὴ βουλευτῶν ἀπὸ ὅλα τὰ κόμματα πού ἐκπροσωποῦνται στὸ Ἑλληνικὸ Κοινοβούλιο. Συμπίπτει σχεδὸν ἀπόλυτα μὲ τὶς προτάσεις πού ἐπεξεργάσθηκε τὸ ΠΑ.ΣΟ.Κ. γιὰ τὸ πῶς θὰ ρυθμίσει τὶς σχέσεις Κράτους-Ἐκκλησίας, ἂν γίνῃ κυβέρνηση (βλ. ἐφημ. Ἐλευθεροτυπία 16 Ὀκτ. 2005). Στόχος τῶν νεοταξιτῶν «ἐκσυγ-

χρονιστῶν» εἶναι νὰ ἐπισπεύσουν τὶς ἀλλαγές πρὶν ἀπὸ τὴν ἀναθεώρηση τοῦ Συντάγματος καὶ νὰ δώσουν καὶ θεσμικὴ - νομοθετικὴ ἔκφραση στὴ μετατροπὴ τῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας σὲ πολυφυλετικὴ, πολυθρησκευτικὴ καὶ πολυπολιτισμικὴ, ὅπως ὀνειρεύονται καὶ ὅπως μεθοδευμένα μέχρι ἐνός βαθμοῦ τὸ ἐπέτυχαν, χωρὶς νὰ ρωτήσουν γι' αὐτὸ τὸν Ἑλληνικὸ λαό (βλ. καὶ σχόλια σσ. 16-17).

Μὲ τὰ προτεινόμενα νομοθετικὰ μέτρα:

- 1) Σπάζουν βιαίως οἱ σχέσεις συναλληλίας Ἐκκλησίας καὶ Πολιτείας. Ἡ Ἐκκλησία μετατρέπεται σὲ Νομικὸ Πρόσωπο Ἰδιωτικοῦ Δικαίου, τὸ ὁποῖο θὰ εἶναι ὑποχρεωμένο νὰ δημοσιεύει ἰσολογισμούς, ὅπως οἱ ἑταιρεῖες.
- 2) Ὁ πολιτικὸς γάμος γίνεται ὑποχρεωτικὸς.
- 3) Καταργεῖται τὸ μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν καὶ μετατρέπεται σὲ θρησκευτολογικόν.
- 4) Φεύγουν οἱ εἰκόνες καὶ οἱ σταυροὶ ἀπὸ

αΐθουσες σχολείων και δικαστηρίων.

5) Καταργείται ο νόμος που τιμωρεί τον δόλιο και άθემτο προσηλυτισμό. Αντιθέτως απειλούνται ποινές εις βάρος κάποιων «ζηλωτών» και «φανατικών». Ποιοί είναι όμως αυτοί; Μήπως έτσι θα ονομάσει η Νέα Τάξη Πραγμάτων όσους αντιτίθενται στα σχέδια της ή έστω ασκούν κριτική σ' αυτά;

6) Καταργείται η νομοθεσία που ισχύει για την ίδρυση ναών και εὐκτηρίων οίκων, ώστε να γεμίσει η Ελλάδα με τζαμιά, παγόδες και κέντρα που θα στήνει σε μιά νύκτα κάθε έπιτήδειος γκουρού.

7) Καθιερώνεται η προαιρετική καύση των νεκρών κ.ά.

Τόν λόγο για την αντιμετώπιση αυτής της μετωπικής επίθεσης δεν μπορεί να τον έχει άλλος παρά ο ίδιος ο Έλληνικός Λαός (ο Κυρ-Λαός της παραδόσεώς μας), του οποίου η ταυ-

τότητα, ή ιστορία και ή ύπαρξη ή ίδια απειλείται από τους όλιγους.

Τό ότι ή κυβέρνηση έσπευσε διά της ύπουργού κ. Γιαννάκου να δηλώσει ότι «οί ρόλοι Κράτους-Έκκλησίας είναι διακριτοί και καθορισμένοι» (και συνεπώς δεν τίθεται θέμα αλλαγών) ήταν καλό, όπως και τό ξεκάθαρο Ανακοινωθέν της Διαρκούς Ίερας Συνόδου (βλ. σελ. 17). Όμως δεν πρέπει να ξεχνοῦμε ότι ή πραγματική κυβέρνηση δεν βρίσκεται στην Αθήνα αλλά στις Βρυξέλλες ή και κάπου αλλού. Επίσης δεν πρέπει να ξεχνοῦμε την κατάληξη του αγώνος για τίς ταυτότητες.

Έπαγρύπνηση λοιπόν και ένότητα χρειάζεται για την αντιμετώπιση των νεοταξικών σχεδιασμών.

Η ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ Η ΓΙΟΓΚΑ*

του Γιοχάννες Άαγκααρντ

Καθηγητού Θρησκευολογίας στό Πανεπιστήμιο Άαρχους της Δανίας.

1. Είσαγωγή

Υπάρχουν πολλές καινούργιες λέξεις και έννοιες που εισέρχονται στην γερμανική γλώσσα της καθημερινότητας χωρίς να είναι πάντα σαφές τί σημαίνουν στην πραγματικότητα. Είναι σημαντικό εμείς οί Χριστιανοί να γνωρίσουμε αυτές τίς έννοιες, για να τίς κατανοήσουμε καλύτερα, διαφορετικά δεν θα μπορέσουμε να τοποθετηθούμε πραγματικά απέναντι στις έννοιες που αυτές οί λέξεις μεταφέρουν.

2. "Όλα είναι στάχτη!"

Η στάση ζωής της Γιόγκα εκφράζεται ως ακόλουθος: «Η στάχτη είναι φωτιά, ή στάχτη είναι νερό, ή στάχτη είναι γη, όλα είναι στάχτη, ο αϊθέρας είναι στάχτη, οί αισθήσεις είναι στάχτη, τά μάτια και κάθε άλλος τρόπος αντί-

ληψης είναι στάχτη» (Άτάρβα Σίρας). Με αυτά τά λόγια υπογραμμίζεται ότι όλα είναι πρόσκαιρα, προσωρινά, πόνος, βάσανα και θάνατος. Η ζωή με τά βάσανά της και με τό θάνατο συνεχίζεται σε έναν αϊώνιο κύκλο (περιπλανήσεις ψυχών), από τον όποιο δεν μπορεί να ξεφύγει κανένας άνθρωπος. Η αϊώνια ζωή είναι τό άτελείωτο και άνυπέρβλητο βάσανο. Οί συνεχείς επαναγεννήσεις θα γεμίζουν τό μέλλον και τό άν θα πάει κανείς προς τά πάνω, προς μιά καλύτερη ζωή, είτε προς τά κάτω, προς μιά χειρότερη ζωή, αυτό δεν έχει καμμία σημασία, γιατί όλη ή ζωή είναι στάχτη.

Οί διάφορες ίνδουϊστικές θρησκείες έχουν αυτό τό κοινό σημείο: επιδιώκουν να έξέλθουν αυτού του κύκλου της ζωής, για να γλυτώσουν από τό βάσανο της ζωής! Αυτό δεν μπορεί να τό χαρακτηρίσει κανείς ως ώθηση προς θάνατο, διότι επιδιώκουν να ξεφύγουν και από τον

* Τή μετάφραση έξεπόνησε ο κ. Γρηγόριος Μπάγκαδος, θεολόγος-φιλόλογος.

θάνατο επίσης. Κάποιος θά μπορούσε να το προσδιορίσει μάλλον ως φόβο ενώπιον της ζωής, διότι η ζωή είναι που τρομοκρατεί τους Ίνδουϊστές και αυτό για εύλογες αιτίες, αφού η ζωή είναι σκληρή στην Ινδική χερσόνησο: αρρώστειες κάθε είδους, λιμοί εξαιτίας ξηρασιών και πλημμυρών, πόλεμοι και καταπίεση έχουν κάνει τους Ίνδους να βιώνουν τη ζωή ως μία αφόρητη σειρά από ήττες και θάνατα. Αυτό διαπλάθει τη θρησκευτικότητα των ανθρώπων. Κατά πρώτο λόγο εμφανίζεται ο Σίβα και η συμπαίκτηρά του Κάλι ως έκφραση αυτής της οδυνηρής διώσεως της ζωής.

3. Ο φόβος ενώπιον του θανάτου

Τά διάφορα απολυτρωτικά συστήματα που έχουν ως βάση τον Ίνδουϊσμό είναι απόπειρες απαλλαγής από τη ζωή και από τον θάνατο επίσης. "Αν όμως δεν μπορεί να πετύχει κανείς μία πλήρη απελευθέρωση από τη ζωή και τον θάνατο, εν τούτοις μπορεί σε κάθε περίπτωση να μειώσει τις εκδηλώσεις της ζωής. Η Γιόγκα είναι έκφραση της αντιλήψεως ότι ο άνθρωπος μπορεί να ελαττώσει τα θάνατα και να ξεπεράσει το δισταγμό του μπροστά στο θάνατο μέσω του περιορισμού ή της απραξίας των φυσιολογικών ζωτικών λειτουργιών. Ένα σημαντικό κείμενο μέσα από τη φιλολογία της Χάθα Γιόγκα (Γκοράκσα Σατάκα) το εκφράζει αυτό ως ακολούθως:

«91. Έν ὄσῳ παραμένει στό σῶμα ἡ ζωτική δύναμη (πράνα), δέν φεύγει ἡ ζωή (γίβα), ἀλλά ἂν διαφύγει ἡ ζωτική δύναμη, τότε ἔρχεται ὁ θάνατος. Γι' αὐτό πρέπει νά γίνει κανεῖς κυρίαρχος στή συγκράτηση τῆς πράνα.

92. Έν ὄσῳ κρατιέται ἡ πράνα μέσα στό σῶμα μέσω τῆς συγκρατήσεως τῆς ἀναπνοῆς, παραμένει επίσης ἡ συνείδηση (κίττα) ἐλεύθερη ἀπό ἀρρώστεια. Τί λόγος ὑπάρχει τότε νά φοβᾶται κανεῖς τό θάνατο ἐφ' ὅσον παραμένει στεριωμένη ἡ ὄραση ἀνάμεσα στά φρύδια;

93. Έξ αἰτίας τοῦ φόβου ἐνώπιον τοῦ θανάτου ὁ Βράχμα (Θεός-Δημιουργός) εἶναι ἀπασχολημένος μέ τό νά συγκρατεῖ τήν ἀναπνοή (πράνα-γιάμα). Τό ἴδιο ἰσχύει γιά τούς γιόγκι καί τά ἅγια πρόσωπα. Γι' αὐτό πρέπει κανεῖς νά συγκρατεῖ τήν ἀναπνοή».

Σ' αὐτό τό κείμενο τό κίνητρο γιά νά κάνει κάποιος Γιόγκα εἶναι ὁ φόβος ἐνώπιον τοῦ θά-

νάτου καί τό μέσον γιά νά ξεφύγει κανεῖς ἀπό αὐτόν εἶναι ἡ συγκράτηση τῆς ἀναπνοῆς. Ἐλλά αὐτό ἰσχύει ἀντίστοιχα καί γιά ἄλλες ζωτικές λειτουργίες, ἔτσι ὥστε νά τίς φρενάρι κανεῖς, νά τίς σταματήσῃ ἢ νά τίς θέσῃ ἐκτός λειτουργίας. Γιὰ νά τό πετύχει κανεῖς αὐτό χρησιμοποιεῖ τίς διάφορες τεχνικές τῆς Χάθα Γιόγκα.

4. Τεχνικές τῆς Χάθα Γιόγκα

Οἱ ἀσκήσεις ἀναπνοῆς (πράνα-γιάμα) πού διδάσκαται κανεῖς δέν ἔχουν ὡς στόχο νά μάθουν κάποιον νά ἀναπνεῖ καλύτερα, ἀλλά νά μειώσουν τήν ἀναπνοή ἢ καλύτερα νά τήν σταματήσουν τελείως, ὅπως διδάσκει τό παρατεθέν κείμενο. Κατά τόν ἴδιο τρόπο ὑποτίθεται ὅτι λειτουργοῦν καί οἱ διάφορες σωματικές στάσεις (ἀσάνες), δηλαδή νά θέσουν ἐκτός λειτουργίας ὁλόκληρο τό σῶμα. Τό σῶμα ὀφείλει νά γίνει ἐντελῶς ἀκαμπτο καί ἀπολύτως ἀκίνητο καί σκληρό σέ ἀσάλευτες στάσεις. Οἱ λέξεις γιά διαλογισμό (μάντρας) πού δίδονται σέ κάποιον ὑποτίθεται ὅτι ἀποβλέπουν στό νά θέσουν ἐκτός λειτουργίας τή σκέψη καί τήν συνείδηση. Συχνά πρόκειται γιά ὀνόματα θεῶν καί σύντομες προσευχές.

Οἱ συμβολικές κινήσεις τοῦ σώματος (μούντρας καί μάντρας) στίς ὁποῖες ἐξασκεῖται κανεῖς ἀποσκοποῦν κυρίως στό νά κλείσουν καί τίς «έννεα πύλες τοῦ σώματος», ἔτσι ὥστε νά μήν φθάνει καμμία αἰσθητηριακή ἀντίληψη στή συνείδηση. Τό σῶμα πρέπει νά λιμοκτονήσει ἀπό ἐξωτερικές ἀντιλήψεις. "Οταν συμβεῖ αὐτό, τό σῶμα ἐπιθυμεῖ μόνο του νά ἐξασφαλίσει ὑποκατάστατες ἀντιλήψεις ἐσωτερικῆς φύσεως: ἐσώτερο φῶς, ἐσώτερους ἤχους, ἐσώτερη ὄσφρηση, ἐσώτερη ἀπόλαυση. Στόχος ἐπομένως τῆς Γιόγκα δέν εἶναι νά βελτιώσει τή ζωή τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλά νά τοῦ προσπορίσει μία ἄλλη, ἐσωτερική ζωή ὡς ὑποκατάστατο τῆς ζωῆς ἀπό τήν ὁποία θέλει νά ξεφύγει. Ένα ἐντελῶς διαφορετικό σύμπαν, μία ἐντελῶς νέα διάσταση ἀναμένει τόν διαλοζόμενο πού εἶναι πρόθυμος νά γίνει μαθητής καί νά ἀκολουθήσει τήν ὁδό τοῦ γκουρού. Αὐτό εἶναι τό καιριο σημεῖο πού θά πραγματευθοῦμε στά τελευταῖα ἀποσπάσματα. "Ολες αὐτές οἱ τεχνικές διδάσκονται στίς σχολές τῆς Γιόγκα. Σέ καμμία περίπτωση δέν εἶναι οὐδέτερες τεχνικές, ἀλλά

πρόκειται για τεχνικές υπερέδρασης τόσο της ζωής όσο και του θανάτου και υπηρετούν τους σκοπούς της ανωτέρας Γιόγκα.

5. Τάντρα Γιόγκα

Ἡ ανωτέρα Γιόγκα ἔχει πολλά ὀνόματα. Ἀρχικά γίνεται ἡ διάκριση ἀνάμεσα στή Γιόγκα τοῦ αἰσθήματος ἢ τῆς λατρείας (Μπάκτι), στή Γιόγκα τῆς δράσεως (Κάρμα) καί στή Γιόγκα τῆς γνώσεως (Γκνάνα). Ὅμως ἀκόμη πῶς σημαντική εἶναι ἡ μεγάλη ἢ ὑψηλή Γιόγκα, πού ὀνομάζεται Τάντρα-Γιόγκα (ἔχει καί ἄλλα ὀνόματα π.χ. Κρίγια-Γιόγκα, Λάγια-Γιόγκα, Κουνταλί-Γιόγκα ἢ Ράτζα-Γιόγκα). Οἱ τρεῖς κλασσικοί δρόμοι μέσω αἰσθήματος, δράσεως καί γνώσεως ἀπαιτοῦν πολλές ζωές καί πολύ ἄσκηση, γιά νά ὀδηγήσουν κάποιον ἔξω ἀπό τόν κύκλο τῆς ζωῆς καί τοῦ θανάτου. Ἀπέναντι σ' αὐτούς ἡ Τάντρα-Γιόγκα εἶναι ὁ γρήγορος, ἀλλά συνάμα καί ὁ σκληρός δρόμος. Αὐτό διότι οἱ περισσότερες σχολές Γιόγκα διδάσκουν ὅτι ὀρισκόμαστε προσωρινά σέ μιά περίοδο παρακμῆς (Κάλι-Γιούγκα) πού ἡ χρονοτροκοπία της πρέπει νά πληρώνεται μέ τό ἴδιο νόμισμα καί αὐτό εἶναι ἡ Τάντρα-Γιόγκα. Οἱ περισσότερες σχολές Γιόγκα εἶναι μέ τόν ἕνα ἢ τόν ἄλλο τρόπο ταντρικές.

Ἐνῶ οἱ περισσότερες Ἰνδουϊστικές θρησκείες μέ τόν ἕνα ἢ τόν ἄλλο τρόπο ἀρνοῦνται τή ζωή καί εἶτε ἀπορρίπτουν τή σεξουαλικότητα ἢ πάντως τήν μειώνουν, ἡ Τάντρα-Γιόγκα υἱοθετεῖ μιά πλήρως διαφορετική στάση. Καί ἡ Τάντρα θέλει νά ὀγεῖ ἔξω ἀπό τόν κύκλο τῆς ζωῆς καί τοῦ θανάτου. Καί ἡ Τάντρα θεωρεῖ τή ζωή τήν ἴδια ὡς ἕνα δηλητήριο. Ἀλλά ἡ Τάντρα ἰσχυρίζεται ὅτι πρέπει κανεῖς νά ἐκδιώκει τό κακό μέ κακό καί τό δηλητήριο μέ δηλητήριο.

Σέ αὐτή τή συνάφεια ἡ σεξουαλικότητα παίζει ἕνα σημαντικό ρόλο μέσα στή Γιόγκα. Αὐτό τό παρατηρεῖ κανεῖς βέβαια μόλις μετά ἀπό μιά ἀρκετά μακρά περίοδο ἕνασχόλησης μέ αὐτή τή μορφή τῆς Γιόγκα, ἐπειδή ἡ Γιόγκα

(ὅπως καί πολλές ἄλλες ἀνατολικές θρησκείες) δροῦν σέ δύο ἐπίπεδα καί ἐπιδεικνύουν γι' αὐτό τό λόγο ἕνα πρόσωπο πρὸς τά ἔξω καί ἕνα ἄλλο πρόσωπο πρὸς τά μέσα. Σέ αὐτό τό γεγονός ἀντιστοιχεῖ μιά ἰδιαίτερη γλῶσσα, πού εἶναι σαφῶς διαφορούμενη καί ἡ ὁποία ὅσο φανερώνει, ἄλλο τόσο κρύβει. Οἱ κεντρικές ἔννοιες τῆς Γιόγκα, π.χ. μπίντου καί πράνα, ἔχουν ἕν μέρει μιά πολύ συγκεκριμένη σωματική σημασία καί ἕν μέρει περισσότερο συμβολικές καί πνευματικές σημασίες.

6. Ὁ μυστικισμός τοῦ σπέρματος

Εἶναι μιά πάγια πεποίθηση στά κείμενα τῆς Γιόγκα ὅτι ὁ ἄνθρωπος καταναλώνει τή ζωτική του ἐνέργεια καί ἐκθέτει τόν ἑαυτό του στήν ἀρρώστεια καί τό θάνατο, ὅταν δραστηριοποιεῖται σεξουαλικά μέ φυσιολογικό τρόπο. Γι' αὐτό δέν πρέπει νά συγκρατεῖται μόνο ἡ πράνα μέ τήν ἔννοια τῆς ἀναπνοῆς, ἀλλά καί τό σπέρμα (μπίντου). Ἡ συγκράτηση τῆς ἀναπνοῆς καί ὅλες οἱ ἄλλες τεχνικές υπηρετοῦν αὐτό τό σκοπό. Μέσω τῆς συγκρατήσεως τοῦ σπέρματος¹ μπορεῖ κανεῖς νά κερδίσει τήν ἀθανασία ἢ πάντως νά ξαναγιώσει ὁ ἴδιος καί νά ἀναβάλλει τό θάνατο. Ἀλλά ἄν εἶναι νά συμβεῖ αὐτό, τότε πρέπει τό σπέρμα νά μεταβληθεῖ σέ νέκταρ, ἀμβροσία, ἐλιξήριο ζωῆς ἢ ὅπως ἀλλιῶς μπορεῖ νά ὀνομάσει κανεῖς αὐτό τό ζωτικό ποτό. Κατά βάθος, αὐτό εἶναι τό κύριο ἀντικείμενο τῆς Γιόγκα.

7. Τό φίδι τῆς κουνταλί

Σέ αὐτή τή συνάφεια δέν μποροῦν νά περιγραφοῦν οἱ διάφορες λεπτομέρειες, ἀλλά ἡ ἀποκορύφωση τῆς Γιόγκα στίς διάφορες σχολές της εἶναι ἡ γενετήσια ἔνωση ὡς τελετουργικό (Μαϊτούνα) συνδεδεμένο μέ διάφορες τεχνικές Χάθα Γιόγκα. Δηλαδή ἡ Γιόγκα ἐπιχειρεῖ νά ἐπιστρατεύσει τόν ὀργανισμό ὡς τήν ἀποφασιστική ἐμπειρία ἀπελευθερώσεως τόσο ἀπό τή ζωή ὅσο καί ἀπό τό θάνατο καί ὡς μιά ἔνοπιση μέ τό θεϊκό. Ναι, πρόκειται πράγ-

1. Σημ. Π.: Αὐτό δέν σημαίνει κατ' ἀνάγκην ἀποχή ἀπό τή σεξουαλική δραστηριότητα, ἀλλά –ὅπως τό λέγει ὁ Δανός καθηγητής– σημαίνει συγκράτηση τοῦ σπέρματος στή διάρκεια τῆς σεξουαλικῆς δραστηριότητας. Πρόκειται γιά τήν σεξουαλική μαγεία ἢ ἔρωτική ἀλχημεία τοῦ ἀποκρυφισμοῦ-νεογνωστικισμοῦ.

2. Σημ. Π.: ἔνν. ψευδῆ.

ματι για μιά θεοποίηση² του ανθρώπινου. Αυτό συμβαίνει κυρίως μέσω του διαλογισμού που έχει ως αντικείμενο τό φίδι της κουνταλί-νι. Ή πράνα ή η ζωτική δύναμη (για την οποία έγινε λόγος στο παραπάνω παράθεμα) είναι ταυτόσημη με τη σεξουαλικότητα, ή οποία αναπαριστάται με ένα φίδι που ονομάζεται κουνταλί-νι (σημαίνει «τυλιγμένο μαζί»). Ή κουνταλί-νι πιστεύουν ότι εξαναγκάζεται να αρχίσει να κινείται από τη θέση της κάτω από τον κόκκυγα μέσω ενός καναλιού στη ραχοκοκκαλιά προς τα επάνω. Κατά την πορεία αυτή θα διατρέξει μιά σειρά από σταθμούς που ονομάζονται τσάκρας. Σέ κάθε περαιτέρω σταθμό κερδίζει όλοένα και μεγαλύτερη δύναμη και γίνεται συνεχώς θεϊκότερη. Αυτή ή ψευδής θεοποίηση εκφράζεται μέσω του γεγονότος ότι ο διαλογιζόμενος αποκτά υπερφυσικές ικανότητες, π.χ. μπορεί, όπως λένε, να μεταωρίζεται ελεύθερα στον αέρα και να περνάει μέσα από τοίχους. Αυτά τα «σίντις» και ή έπονομαζόμενη «Σίντα-Γιόγκα» υπάρχουν τώρα σέ όλο τον κόσμο και εκπροσωπούνται από τον «Υπερβατικό Διαλογισμό» που έναντι αδράς άμοιδής υπόσχεται στον διαλογιζόμενο την ικανότητα να υπερνικήσει τη βαρύτητα.

8. Ή μέγας ΘΑΝΑΤΟΣ ή ή άθανασία.

Όταν τό φίδι της κουνταλί-νι, μετά από τίς επίπονες άσκήσεις Γιόγκα, όπου εφαρμόζονται όλες οί τεχνικές της Χάθα-Γιόγκα και αποκτούν τό νόημά τους, πιεστεί τελικά προς τά πάνω μέσα στην κορυφή του έγκεφάλου, τότε λαμβάνει χώρα ή κοσμική απολύτρωση μέσω ενός είδους σουπερ όργανου. Στην πραγματικότητα μιλάμε για όργανικές έμπειρίες, που διαμέσου ίσχυρών παραισθησιακών αισθημάτων προσλαμβάνουν έναν ιδιαίτερα θίαιο χαρακτήρα. Καί αυτή άκριβώς ή έμπειρία έκλαμβάνεται ως μία γενετήσια ένωση μεταξύ του θεού Σίβα, που θρονιάζεται πάνω πάνω στον έγκέφαλο, και της συμπαικτριάς του της Κάλι, που ως ή δύναμή του (σάκτι) ταυτίζεται με την κουνταλί-νι. Αυτή ή όργανική έμπειρία γίνεται άντιληπτή ως ό μεγάλος ΘΑΝΑΤΟΣ, μέσω του όποιου ξεφεύγει κανείς από τον κόσμο της πολλαπλότητας και διώνει τη μεγάλη έλευθερία. Ή από εκεί ξαναγυρίζουν μονάχα οί εκλεκτοί, που ως γκουρού άφοσιώ-

νονται στην άπελευθέρωση άλλων ανθρώπων. Όλοι οί συνηθισμένοι άνθρωποι, σύμφωνα με την ίδια τη διδασκαλία της Γιόγκα, πεθαίνουν τρεις έβδομάδες μετά την πλήρη άπελευθέρωση. Αυτός ό θάνατος (και μόνο αυτός) οδηγεί μακριά από κάθε ζωή και κάθε θάνατο προς την ολοκληρωτική έλευθερία.

9. Ή φυγή από τον θάνατο προς τον θάνατο.

Είναι άξιοσημείωτο μιά θρησκευτικότητα που ώθειται από την άγωνία ένώπιον του θανάτου να οδηγείται ίσα-ίσα προς τό μεγάλο ΘΑΝΑΤΟ. Αυτό εξηγείται άπ' τό γεγονός ότι ή Γιόγκα, όπως είπώθηκε, καθορίζεται όχι μόνο από τό φόβο ένώπιον του θανάτου, αλλά και από τό φόβο ένώπιον της ζωής. Ός εκ τούτου ή Γιόγκα έπιζητεί να φθάσει πέραν της ζωής και του θανάτου, εκεί που θα μπορούσε να τό ονομάσει κανείς αιώνιο θάνατο, έλεύθερο από κάθε τι έφήμερο, άρρώστεια και άπ' όλα τά δάσανα.

Όταν κανείς διαβάσει με έμβρίθεια τά κεντρικά κείμενα της Γιόγκα, θα άνακαλύψει ότι είναι πλήρως καθορισμένα από τά προβλήματα της γηράνσεως. Ή Γιόγκα είναι ή άπόπειρα του ανθρώπου να σταματήσει τη φθορά του σώματος, να αναβάλει τό θάνατο και ταυτόχρονα να προετοιμάσει τό θάνατο μέσω της άποχωρήσεως από τη ζωή. Αυτή ή άπόσυρση συμβαίνει έν μέρει κοινωνικά με τό να παραιτείται κανείς από τίς ανθρώπινες σχέσεις και να φεύγει στο δάσος ή στο βουνό, για να ζήσει μόνος και έν μέρει με τό να απομακρύνεται κανείς πνευματικά από τά συμβάντα της ζωής. Τό τελευταίο μπορεί να τό κάνει κάποιος άκόμη και παραμένοντας στίς κοινωνικές του σχέσεις ως άρχηγός οικογενείας. Ή επομένως ή Γιόγκα είναι κάτι για γέρους, στή πραγματικότητα μόνο για γέρους. Αυτό έγκείται στή φύση του πράγματος ως συνέπεια ήδη του μυστικισμού του σπέρματος, για τον όποιο έγινε λόγος.

10. Γιόγκα για τό καλό της υγείας.

Πολλοί μαθητές εξασκούμενοι στή Γιόγκα θά άντιτείνουν ότι όλη αυτή ή θεωρητικολογία τους είναι άδιάφορη, επειδή αυτοί είχαν

καλές προσωπικές εμπειρίες από τή Γιόγκα. Λένε ότι χάρις σ' αυτή έγιναν υγιέστεροι. Αυτό όφειλει κάποιος νά τό σεβαστεί, αλλά και νά τό κατανοήσει σωστά.

Ένα παράδειγμα μπορεί νά τό φωτίσει αυτό: υπάρχουν πράγματι πολλοί νεαροί άνδρες, στους οποίους ό χρόνος τής στρατιωτικής θητείας έχει κάνει καλό. Γυμνάσθηκαν σωματικά και έμαθαν ως ένα βαθμό νά έλέγχουν τόν έαυτό τους. Αυτό ενίσχυσε τήν υγεία τους. Αυτό όμως δέν αναιρεί τό γεγονός ότι ό στρατός έχει έναν έντελως διαφορετικό σκοπό. Κατά παρόμοιο τρόπο ό στόχος τής Γιόγκα δέν ταυτίζεται με τίς θετικές παρενέργειες πού διαπιστώνονται. Στην πραγματικότητα συμβαίνει ώστε πολλοί διαλογιζόμενοι μετά από μιά περίοδο θετικών παρενεργειών³ νά βιώνουν άκρως άνησυχητικές βλαβερές επιδράσεις. Έμεις τίς χαρακτηρίζουμε ως βλαβερές επιδράσεις, αλλά στήν πραγματικότητα πρόκειται για τίς επιδιωκόμενες επιδράσεις. Αυτό σημαίνει ότι βήμα πρός βήμα χάνει κανείς τήν ικανότητα νά ζει μιά ζωή στραμμένη πρός τά έξω μέσα σέ αγάπη και έξάρτηση από τούς άλλους. Η Γιόγκα απομονώνει τόν άνθρωπο βήμα πρός βήμα, έτσι ώστε νά μήν μπορεί κάποιος πλέον νά προσεγγίσει τόν άλλο. Ταυτόχρονα γίνεται κανείς σύν τοίς άλλους άσυνείδητα όλο και πιο ίνδουϊστής, άφού ή πρακτική τής Γιόγκα δημιουργεί και θεωρία τής Γιόγκα.

11. Όδηγείται κανείς πρός τά εκεί πού δέν θέλει.

Όταν κάποιος αρχίζει νά κάνει Γιόγκα επειδή θέλει νά γίνει ίνδουϊστής, τότε όλα είναι φυσικά έντάξει, διότι πρέπει νά σεβασθοῦμε τήν θρησκευτική έλευθερία. Έν τούτοις τό πρόβλημα είναι ότι οι περισσότεροι μέσω τής Γιόγκα οδηγούνται πρός τά εκεί όπου δέν θέλουν πραγματικά νά πάνε. Γίνο-

νται άνθρωποι πού έντάσσονται σέ άλλο σύστημα κανόνων και αξιολογήσεων. Μεταβάλλονται σέ ίνδουϊστές και αυτό δέν ήταν καθόλου επιδίωξη τους. Άρχισαν μέ τή Γιόγκα επειδή τούς τήν προσέφεραν ως μιά τέχνη ζωής, αλλά ή Γιόγκα είναι, όπως δείξαμε, μιά τέχνη θανάτου πού γεννήθηκε αρχικά για νά βοηθήσει γερασμένους Ίνδους νά ξεπεράσουν τό φόβο του θανάτου στά τελευταία δύσκολα χρόνια τής ζωής τους.

Όταν κάποιος θέλει νά αυτοθεοποιηθεί και όταν θέλει νά δραπετεύσει από τήν καθημερινή ζωή όπου ζει μέ άλλους ανθρώπους, τότε ή Γιόγκα είναι ό δρόμος πού πρέπει νά του υποδειχθεί. Όταν κάποιος θέλει βήμα πρός βήμα νά αποχωρισθεί από τή χριστιανική του πίστη και από τήν αγάπη πού αυτή ή πίστη συνεπάγεται πρός τούς συνανθρώπους και τή ζωή, τότε ή Γιόγκα είναι τό μοναδικά σωστό. Όμως οι περισσότεροι καταλήγουν άνυποψίαστοι στή Γιόγκα, διότι ανάμεσα στά άλλα υπάρχουν πολλοί Χριστιανοί πού υπερασπίζονται τή Γιόγκα και πού άρνούνται τίς πραγματικές προθέσεις της. Γι' αυτό είναι άπαραίτητο νά κάνουμε γνωστή τήν αλήθεια για τή Γιόγκα, όχι για νά κλέψουμε τό ψωμί από τούς δασκάλους τής Γιόγκα ή τούς μαθητές από τούς γκουρού, αλλά για νά παραχωρήσουμε κάποιες συμβουλές σέ εκείνους πού δέν μπορούν νά διακρίνουν τήν κατάσταση μόνοι τους.

Για εκείνους πού πιστεύουν ότι τούς είναι άπαραίτητος ό διαλογισμός μπορούμε νά τούς παραπέμψουμε στόν χριστιανικό διαλογισμό⁴ ως λύση. Αυτός όμως είναι διαμετρικά αντίθετος μέ τή Γιόγκα. Ό χριστιανικός διαλογισμός δέν επιδιώκει νά μάς κάνει θεούς και νά μάς «άπελευθερώσει» από ζωή και θάνατο, αλλά νά μάς οδηγήσει στόν Θεό, ό οποίος μέ τήν Άνάσταση μάς έχει λυτρώσει από τό δίλημμα του όποιου έκφραση άποτελεί ή Γιόγκα.

3. Σημ. Π.: Αυτές θά τίς είχα, έτσι κι άλλως, οποιαδήποτε σωματική άσκηση και άν έκαναν. Ένα από τά προβλήματα είναι και τό ότι μέ τήν άσκηση τής Γιόγκα ανατρέπεται ή όρμονική ίσορροπία στό ανθρώπινο σώμα, λόγω τής πίεσης πού ύφίστανται οι ένδοκρινείς αδένες κατά τήν διάρκεια των άφύσικων στάσεων (άσάνες) πού παίρνει ό άσκούμενος στή Γιόγκα (βλ. σχετικά τό βιβλίο του Διονυσίου Φαρασιώτη, *Οί γκουρού, ό νέος και ό Γέροντας Παΐσιος*, Θεσσαλονίκη 2000. Άλλά βέβαια τό σημαντικότερο πρόβλημα είναι οι πνευματικές (κυρίως) και οι ψυχολογικές (κατά δεύτερο λόγο) παρενέργειες τής Γιόγκα.

4. Σημ. Π.: Ίσως μέ τόν όρο αυτόν ό Δανός καθηγητής έννοεί τήν ήσυχαστική νοερά προσευχή.

12. Παρατηρήσεις.

Τά σημαντικότερα κείμενα για τή κατα-
νόηση τής Γιόγκα είναι τά λεγόμενα «Γκοράκ-
σα Σατάκα», τά όποια προέρχονται ίσως από
τόν 12ο αιώνα, δηλαδή είναι σύγχρονα του δι-
κού μας Μεσαίωνα.

Τρία έγκυρα κείμενα χρησιμοποιήθηκαν
για αυτή τήν παρουσίαση, τά όποια και τά
τρία είναι μεταγενέστερες γραφές:

Τό «Σίδα Σαμχίτα», μετάφρ. Ρ.Β.Σ.Κ. Βά-
σου, Νέο Δελχί 1979, 87 σελίδες.

Τό «Γκεράντα Σαμχίτα», μετάφρ. Ρ.Β.Σ.Κ.
Βάσου, Νέο Δελχί 1975, 59 σελίδες.

Τό «Χάθα Γιόγκα Πραντιπίκα», μετάφρ. Π.
Σίν, Νέο Δελχί 1975, 68 σελίδες (διανέμεται
από τό Σωματείο Ἐνατυπώσεως Ἀνατολικῶν
Βιβλίων, Ὀδός Ράνι Γιάνσι 54, Νέο Δελχί
110055 Ἰνδία).

Αὐτά τά κείμενα είναι επίσης τμήμα τῶν
«Ἱερῶν βιβλίων τῶν Ἰνδουιστῶν», τόμος 15, 1-
4 (No 4: Φιλοσοφία τής Γιόγκα), Ὁργανισμός
Ἀλλαχαμπάντ, Ἰνδία 1911-15, παρατίθεται
από τήν έκδοση ΑΜΣ Πρές, Νέα Ὑόρκη 1974.

Ἐπίσης ἡ κλασική έκθεση τής Γιόγκα στο
«Πατάντζαλι Γιόγκα Σούτρα» πού ανάγεται
στήν πρό Χριστοῦ ἐποχή («Ἱερά βιβλία τῶν
Ἰνδουιστῶν», Τόμος 4, ΑΜΣ Πρές, Νέα Ὑόρ-
κη 1974).

Ἡ σημαντικότερη δυτική παρουσίαση τής
Γιόγκα είναι του Μίρτσεα Ἐλιάντε «Γιόγκα,

ἀθανασία καί ἐλευθερία», 515 σελίδες, Φραν-
κφούρτη, Ἰνζελ Φερλάγκ 1977.

13. Γλωσσάριο.

Ἄσάνα: κατά λέξη «κάθισμα» ἢ «στάση»,
ιδιαίτερη στάση του σώματος στο σύστημα τής
Γιόγκα.

Βράχμα: από τό «βρχ», πού σημαίνει «ἀνά-
πτυξη», ὁ θεός-δημιουργός στον Ἰνδουισμό.

Τσάκρα: κατά λέξη «τροχός», ἐνεργειακό
κέντρο του σώματος.

Κάλι Γιούγκα: από τό «κάλι» (=σκοτεινό)
καί «γιούγκα» (=συμπαντικός χρόνος), δηλα-
δή ἡ τελευταία καί σκοτεινότερη από τίς ἐπα-
ναλαμβανόμενες ἐποχές.

Μόκσα: από τό «μκς» (ἀποτινάζω, ἀπελευ-
θερώνομαι), ἀπελευθέρωση από τόν κύκλο
τῶν μετενσαρκώσεων.

Μούντρα: κατά λέξη «σφραγίδα» ἢ «σημά-
δι», τελετουργικές χειρονομίες καί κινήσεις
τῶν δακτύλων.

Πράνα: «νά ἀναπνέεις από τή μύτη καί τό
στόμα», δηλαδή ἡ ζωτική ἐνέργεια.

Σάκτι: κατά λέξη «δύναμη», ἡ σύντροφος
ἀνδρικών θεοτήτων.

Σίδα: κατά λέξη «ἐπιτυχής», «εὐνοϊκός»,
από πολλούς Ἰνδούς λατρεύεται ὡς ὁ ὕψιστος
θεός, ἐκπροσωπεῖ τήν ἀρχή τής καταστροφῆς
καί του θανάτου, από τόν όποιο ἐκπηγάει συ-
νεχῶς καινούργια ζωή.

**Ἡ Παρακαταθήκη παρακαλεῖ
για τή συνδρομή σας**

Γιά τήν ἀποστολή τής συνδρομῆς σας (έσωτερικού 10 εὐρώ, ἐξωτερικού 30 εὐρώ καί
Κύπρου 7 λίρες Κύπρου) μπορείτε νά χρησιμοποιήσετε τήν ἐνθετη ταχυπληρωμή, ἡ
όποια ἔχει χαμηλότερο ταχυδρομικό τέλος από τίς ἄλλες ταχυδρομικές ἐπιταγές ἢ νά κα-
ταθέσετε χρήματα σέ ἕναν από τούς δύο τραπεζικούς λογαριασμούς πού ἀναγράφονται
κατωτέρω:

Ἐθνική Τράπεζα: 421/614374-15 καί Alpha Τράπεζα Πίστεως: 815-002101-039454.

Στήν τελευταία αὐτή περίπτωση τής καταθέσεως μέσῳ Τραπεζῆς, παρακαλοῦμε νά
γράψετε ὅπωςδήποτε τό ὄνομά σας στο παραστατικό καταθέσεως πού συμπληρώνετε
στήν Τράπεζα, ὥστε νά μπορούμε νά τό πληροφορηθοῦμε καί νά σᾶς ἀποστείλουμε καί
τήν σχετική ἀπόδειξη. Ἡ ἀπόδειξη συνδρομῆς ἢ δωρεᾶς μπορεῖ νά ἐπισυναφθεῖ στή φο-
ρολογική σας δήλωση, γιά νά ἐκπέσει τό ποσό αὐτό από τήν Ἐφορία.

ΚΩΔΙΚΑΣ ΝΤΑ ΒΙΝΤΣΙ*

Ἐπιβεβλημένες ἐπισημάνσεις

τοῦ Πρεσβυτέρου Βασιλείου Ἀ. Γεωργοπούλου (Μ.Θ.)

Τό 2004 μεταφράστηκε καί κυκλοφορήθηκε καί στήν πατρίδα μας τό ἔργο τοῦ Dan Brown «Κώδικας DA VINCI». Τό ἐν λόγω βιβλίο ἔχει μέχρι σήμερα πωληθεῖ παγκοσμίως σέ ἑκατομμύρια ἀντίτυπα καί ἔχει μεταφραστεῖ σέ περισσότερες ἀπό 30 γλώσσες.

Ἡ ἐκδοτική ἐπιτυχία ἔχει γίνει ἀφορμή γιά νά ἀποσιωπηθεῖ τό γεγονός, ὅτι τό ἐν λόγω βιβλίο ἀποτελεῖ μία κλασική νεοεποχίτικη σύνθεση, μιά ἀκόμα συγκεκαλυμμένη προσπάθεια μέ τό μανδύα τοῦ μυθιστορήματος, γιά νά παραμορφωθεῖ ἡ ἀληθινή καί ἱστορική εἰκόνα τοῦ προσώπου τοῦ Θεανθρώπου.

Παραβλέπεται τό γεγονός ὅτι πλῆθος ἀποκρυφιστικῶν, καθβαλιστικῶν, ταοϊστικῶν, νεογνωστικῶν καί νεοπαγανιστικῶν ἀντιλήψεων διαπλέκονται καί ἐπαναλαμβάνονται στά πλαίσια τῆς ἀφηγηματικῆς διάρθρωσης καί τῆς διαπλοκῆς προσώπων, γεγονότων καί μυστικιστικῶν ομάδων. Ἐπιπλέον, στό κείμενο διατυπώνονται ἀπό τόν συγγραφέα κατά τρόπο ἀνιστόρητο, ἀντιεπιστημονικό καί βλάσφημο, θέσεις πού προσβάλλουν τό πρόσωπο τοῦ Κυρίου.

Ἡ ἀναφορά τοῦ συγγραφέα στήν ἀρχή τοῦ βιβλίου του, ὅτι τά γραφόμενα ἀποτελοῦν «φανταστικό δημιούργημα» εἶναι κατ' οὐσίαν παραπλανητική, καθώς ὁ ἴδιος σέ συνέντευξή του ἔχει παραδεχθεῖ, ὅτι τά ἱστορικά στοιχεῖα πού ἀναφέρει στό ἔργο του «Κώδικας DA VINCI» τά θεωρεῖ ἀκριβῆ (βλ. www.borders-stores.com. Πρῶλ. καί σελ. 11 βιβλίου).

Μέσα στό βιβλίο, λοιπόν, τοῦ Ντάν Μπράουν (Dan Brown) ὑπάρχουν:

Ι) Βλάσφημες, ἀντιεπιστημονικές καί ἀνιστόρητες ἀπόψεις.

Ἐπιπλέον, ἀναφέρουμε ἐνδεικτικῶς τά ἑξῆς:

● ὅτι ὁ Χριστός «θεωροῦνταν ἀπό τούς ὀπαδούς Του ἕνας θνητός προφήτης, ἕνας σπου-

δαῖος καί ἰσχυρός ἄνθρωπος φυσικά, ἀλλά ἄνθρωπος. Θνητός» (σελ. 318)

● ὅτι ἡ θεώρηση τοῦ Ἰησοῦ ὡς Θεοῦ ἔγινε γιά πρώτη φορά, «ἐπίσημα καί ψηφίστηκε κατὰ τή διάρκεια τῆς Οἰκουμενικῆς Συνόδου τῆς Νίκαιας». Μάλιστα ἦταν ἀποτέλεσμα «ἀμφίρροπης ψηφοφορίας» καί μέρος τοῦ πολιτικοῦ σχεδιασμοῦ τοῦ Μεγ. Κωνσταντίνου, ὁ ὁποῖος ἦταν «ἕνας πολύ πονηρός καί ἰκανός πολιτικός». (σελ. 318-316)

● ὅτι «ἡ Καινή Διαθήκη εἶναι ἕνα σύνολο ἀπό ψευδεῖς μαρτυρίες» καί «ὅτι στηρίζεται σέ μυθεύματα καί κατασκευασμένα στοιχεῖα» (σελ. 460).

● ὅτι ἡ σημερινή Καινή Διαθήκη εἶναι αὐτή πού δημιούργησε ὁ Μέγας Κωνσταντῖνος καθώς «παρήγγειλε καί χρηματοδότησε μιά νέα Βίβλο», ἀπό τήν ὁποία ἀφαίρεσε δῆθεν τά ἀπόκρυφα καί ὅτι τά τωρινά Εὐαγγέλια ἐμπλουτίστηκαν μέ στοιχεῖα «πού Τόν παρουσίαζαν ὡς Θεό» (σελ. 320).

● ὅτι ἡ χριστιανική Ἐκκλησία ἀπέκρυψε, ὅτι ὁ Χριστός εἶχε παντρευτεῖ τήν Μαρία τήν Μαγδαληνή καί ὅτι ἀπέκτησε μαζί της παιδιά. (σελ. 344-345)

● ὅτι στό Ναό τοῦ Σολομῶντος ἀσκοῦνταν στά χρόνια τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης «τελετουργικό σέξ». (σελ. 418-419)

ΙΙ) Ἐπιπλέον μέσα στό βιβλίο συναντᾶ κάποιος ἀναφορές:

● σέ ἀποκρυφιστικές πρακτικές, ὅπως π.χ. τίς κάρτες Ταρό (σελ. 130) καί τήν ἀριθμολογία (σελ. 68-69, 101, 132-133),

● στήν Ταοϊστική θεωρία περί Γίν καί Γιάνγκ (σελ. 59, 410),

● κατά κόρον χρήση νεοπαγανιστικῆς διδασχῆς καί ὀρολογίας σχετικά μέ τό ἱερό θηλυκό (σελ. 411), τήν μεγάλη θεά (σελ. 577), τή Γουϊκά πού εἶναι σύγχρονη μορφή νεοπαγανι-

* Ἀπό τό περιοδ. Ἐφημέριος, Φεβρουάριος 2005.

σμού και αποκρυφισμού (σελ. 40).

● Έπιπλέον τό όλο έργο συσχετίζεται μέ τό λεγόμενο «*Άγιο Δισκοπότηρο*» ένα αποκρυφιστικού χαρακτήρα μεσαιωνικό μύθευμα διαφόρων παραλλαγών, πού κάνει αισθητή τή παρουσία του σέ ποικίλους αποκρυφιστικούς χώρους μέχρι σήμερα. Κατά τόν Ντάν Μπράουν (Dan Brown) ό πίνακας του Μυστικού Δείπνου του Ντά Βίντσι είναι μιά απόδειξη πού κωδικοποιεί και φανερώνει τήν αλήθεια και για τό λεγόμενο «*Άγιο δισκοπότηρο*» του Μυστικού Δείπνου του Ίησού. Αυτό σημαίνει ότι κατά τόν συγγραφέα τό «*Άγιο δισκοπότηρο*» είναι ή Μαρία ή Μαγδαληνή πού αισθητοποιεί τό αγνοημένο «*Ιερό θηλυκό*», τό όποιο ταυτίζεται μέ τή «*θέα μητέρα*» στοιχείο ύπαρκτό «*σέ πολλές θρησκείες*» και πού ή χριστιανική εκκλησία επιμελώς και σκοπίμως απέκρυψε. (σελ. 347-349).

Νομίζουμε, ότι έξ όσων έπισημάναμε, δέν θά ήταν ύπερβολή νά ποϋμε, ότι τά όσα αναφέ-

ρει έν προκειμένω ό Ν. Μπράουν αποτελούν ιδεοληπτικές φαντασιώσεις, βλάσφημο και βέβηλο λόγο μέ μυθιστορηματικό μανδύα, ό όποιος αποτελεί μιά ακόμα απέλπιδα προσπάθεια νεοεποχίτικων προδιαγραφών, για νά τσαλακωθεί ό αληθινός και ιστορικός χαρακτήρας του Χριστού.

Θά ολοκληρώσουμε τήν αναφορά μας στό θέμα αυτό ύπενθυμίζοντας έν προκειμένω τόν Παύλειο λόγο: «*Ως οϋν παρελάβετε τόν Χριστόν Ίησοϋν τόν Κύριον, έν αυτω περιπατείτε, έρριζωμένοι και έποικοδομούμενοι έν αυτω και θεβαιούμενοι έν τή πίστει καθώς έδιδάχθητε, περισσεύοντες έν αυτη έν ευχαριστία. Βλέπετε μή τις υμās έσται ό συλαγωγών διά τής φιλοσοφίας και κενής άπάτης, κατά τήν παράδοσιν των ανθρώπων, κατά τά στοιχεία του κόσμου και ου κατά Χριστόν.*» (Κολ. 2, 6-8)

● Dan Brown, The Da Vinci Code - A Novel, Doubleday, USA. 2003, p. 454. (Οί παραπομπές στό έργο γίνονται στην έλληνική έκδοση).

Η θεραπεία τής ψυχής προηγείται

«Τά έργα δέν άνοίγουν τήν κλειστή θύρα τής καρδιάς, αλλά ή συντετριμμένη καρδιά και ή ταπείνωση τής ψυχής, όταν νικοϋμε τά πάθη μέ τήν ταπείνωση και όχι μέ τήν περιφρόνησή τους. Διότι, όποιος είναι άρρωστος στην ψυχή, κατά πρώτον ταπεινώνεται και φροντίζει για τήν θεραπεία των παθών του, και ύστερα ζητά νά γίνη βασιλεύς. Καθόσον ή καθαρότης και ή υγεία τής ψυχής είναι ή βασιλεία τής ψυχής. Και καθώς ό άσθενής υίός δέν λέγει στον πατέρα του, κάνε με βασιλέα, αλλά φροντίζει πρώτον για τήν άσθένειά του και άφου γίνη υγιής, τότε ή βασιλεία του πατρός άνήκει σ' αυτόν, έτσι και ό άμαρτωλός και μετανοών άνθρωπος, άφου άποκτήση τήν υγεία τής ψυχής του, εισέρχεται τότε μαζί μέ τόν έπουράνιο πατέρα του στην καθαρότητα τής φύσεως και βασιλεύει στην δόξα του πατέρα του.»

Άββά Ίσαάκ του Σύρου, Ήπιστολή Δ', σελ. 329.

Άπό τό βιβλίο του κ. Παναγιώτη Σωτήρχου, «Ο έμός φιλόσοφος, Άγιος Ίσαάκ ό Σύρος, έκδ. Άκρίτας 2001, σελ. 111.

ΔΙΟΡΘΟΔΟΞΟ ΘΕΟΛΟΓΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΣΜΟΣ

Γένεση - Προσδοκίες - Διαψεύσεις

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΟΜΟΙ Α' - Β'

ΑΝΑΓΓΕΛΙΑ ΕΚΔΟΣΕΩΣ ΚΑΙ ΠΡΟΕΓΓΡΑΦΩΝ

Ἄρχισε ἡ ἔκδοση τῶν «Πρακτικῶν» τοῦ Διορθοδόξου Θεολογικοῦ Συνεδρίου, πού συνήλθε στήν Θεσσαλονίκη τόν Σεπτέμβριο τοῦ 2004 μέ γενικό θέμα «Οἰκουμενισμός, Γένεση - Προσδοκίες - Διαψεύσεις».

Γιά πρώτη φορά σέ εἰδικό πολυήμερο συνέδριο διαφωτίζεται ἀπό ἐξήντα εἰδικούς εἰσηγητάς ἡ κίνηση τοῦ «Οἰκουμενισμοῦ», πού διχάζει τήν Ὁρθόδοξη αὐτοσυνειδησία καί προκαλεῖ δικαιολογημένες ἀντιδράσεις.

Ἡ ἔκδοση τῶν Πρακτικῶν τοῦ ἱστορικοῦ καί ἀφυπνιστικοῦ αὐτοῦ συνεδρίου, πού εἶχε μεγάλη ἀπήχηση στόν ἐπιστημονικό κόσμο καί στό εὐσεβές πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας κινδυνεύει νά διακοπεῖ, διότι ἡ δαπάνη πού ἀπαιτεῖται γιά τούς δύο πολυσέλιδους τόμους μέ τίς εἰσηγήσεις καί τά πορίσματα δέν εἶναι εὐκόλο ἐκ τῶν προτέρων νά ἐξευρεθεῖ.

Γι' αὐτό ἀποφασίσθηκε ἀπό τήν Ἐπιστημονική καί τήν Ὁργανωτική Ἐπιτροπή τοῦ Συνεδρίου νά ζητηθοῦν προεγγραφές ὅσων ἐπιθυμοῦν νά προμηθευθοῦν τήν μοναδική ὄντως αὐτή δίτομη κατάθεση ἐγκύρου καί ὀρθοδόξου θεολογικοῦ λόγου.

Ἡ προνομιακή τιμή τῶν δύο τόμων γιά ὅσους προεγγραφοῦν θά εἶναι 50€.

Παρακαλοῦμε θερμά ὅλους νά βοηθήσουν στήν ἔκδοση αὐτοῦ τοῦ ἔργου, προεγγραφόμενοι καί ἀποστέλλοντες τό ὡς ἄνω χρηματικό ποσό ἢ ἐγγράφοντες καί ἄλλους, συγγενεῖς καί φίλους. Θά εἶναι ἕνα ἀπό τά καλύτερα δῶρα, ἀντίδωρο στήν μεγάλη εὐλογία τοῦ Θεοῦ νά ἔχουμε τήν μόνη ἀληθινή πίστη καί νά ἀπολαμβάνουμε τήν ἄκτιστη Χάρη τῶν ἐνεργειῶν τοῦ Θεοῦ μέσα εἰς τήν μίαν, ἀγίαν, καθολικήν καί ἀποστολικήν Ἐκκλησίαν.

Ἡ ἐλάχιστη συμμετοχή στήν δαπάνη τῆς ἐκδόσεως μέ τήν προεγγραφή εἶναι ἔργο ὁμολογίας καί ἀγῶνος ὑπέρ τῆς φιλάτης Ὁρθοδοξίας, συμβολή στήν ἀπελευθέρωση τῆς

Ἐκκλησίας ἀπό τήν αἰχμαλωσία τῆς παναιρέσεως τοῦ Οἰκουμενισμοῦ.

Ἡ ἀποστολή τῶν χρημάτων γίνεται μέ τήν συμπλήρωση τοῦ ταχυδρομικοῦ ἐντύπου ἐπιταγῆς στή διεύθυνση:

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ
Τ.Θ. 1602, 541 24 Θεσσαλονίκη

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Πρωτοπρεσβύτερος Γεώργιος Μεταλληνός, Κοσμήτωρ Θεολογικῆς Σχολῆς Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν

Πρωτοπρεσβύτερος Θεόδωρος Ζήσης, Καθηγητής Θεολογικῆς Σχολῆς Α.Π.Θ.

Ἰωάννης Κορναράκης, Ὁμότιμος Καθηγητής Θεολογικῆς Σχολῆς Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν

Δέσπω Λιάλιου, Πρόεδρος Τμήματος Ποιμαντικῆς καί Κοινωνικῆς Θεολογίας Α.Π.Θ.

Γεώργιος Θεοδωροῦδης, Καθηγητής Θεολογικῆς Σχολῆς Α.Π.Θ.

ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Πρόεδρος: Ἀρχιμ. Ἰωσήφ, Καθηγούμενος Ἱ. Μ. Ξηροποτάμου Ἁγίου Ὄρους

Ἀντιπρόεδρος: Ἀρχιμ. Σαράντης Σαράντος, Καθηγητής Ριζαρείου Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς

Γραμματεὺς: Μοναχός Ἀρσένιος Βλιαγκόφτης, Δρ Θ. - Πτ. Φ.

Μέλη:

Ἀρχιμ. Τιμόθεος Σακκάς, Καθηγούμενος Ἱ. Μ. Παρακλήτου

Ἀρχιμ. Μάρκος Μανώλης, Προϊστάμενος «Πανελληνίου Ὁρθοδόξου Ἐνώσεως»

Ἀρχιμ. Λαυρέντιος Γρατσίας, Ἱεροκέρυξ Ἱ. Μητρ. Φλωρίνης, Πρεσπῶν καί Ἑορδαίας

ΕΝ ΠΑΡΑΒΟΛΑΙΣ

Ο ΤΑΛΑΙΠΩΡΟΣ ΑΠΟΜΑΧΟΣ*

του Έμμ. Λυκούδη

Ἐνῶ ἐβάδιζον πρωΐαν τινά ἐπί τῆς ὁδοῦ Πατησίων, συνήντησα ἔφιππον ἱερέα κατά τό μέσον τῆς ὁδοῦ, ἐκεῖ ὅθεν στροφή πρὸς δεξιὰ ἄγει εἰς τό πεδίον τοῦ Ἄρεως.

Οἷκτον βαθύν ἐνέπνεε τοῦ ἵππου τούτου ἡ θέα. Λιπόσαρκος, μέ ὀφθαλμούς ἐσβεσμένους, μέ τὰς πλευράς μετρούμενας ὑπό τό δέρμα ἔσυρε μέ δυσκολίαν τούς τρέμοντας πόδας του ἀδιάφορος πρὸς ὅλα τὰ περὶ αὐτόν καί ἀναίσθητος εἰς τὰ σκληρά κτυπήματα τῆς ὀζώδους ράβδου τοῦ ἀναβάτου του.

Αἶφνης μακρόθεν, ἐκ τοῦ βάθους τοῦ πεδίου, ἠκούσθησαν ἤχοι στρατιωτικοῦ σαλπίσματος. Ἦσκειτο ἐκεῖ μία ἵππαρχία, ὡς ὠνομάζοντο τότε τὰ ἵππικά συντάγματα. Ἡ σάλπιξ ἐσήμαινε προσβολήν, ἡ δέ πυκνή φάλαγξ ὡς ἓν σῶμα ἔβαινε ἀκάθεκτος.

Ὁ κατεσκληκῶς ἵππος ἐστύλωσεν ἀμέσως τούς πόδας· αἶγλη σφρίγγους καί στρατιωτικοῦ μένους διεχύθη ἐπί τῆς ἐσβεσμένης μορφῆς του· ὑψωσε τήν κεφαλήν, ἔκαμψεν ὑπερηφάνως τόν αὐχένα, ὠσφράνθη διά τῶν μυκτῆρων τόν ἀέρα, τανύσας δέ τούς πόδας ἔρρηξε παρατεταμένον χρεμετισμόν καί ὡς θέλος ὤρμησε πρὸς τήν πεδιάδα, χωρίς ὁ ἀναβάτης του νά δυνηθῇ νά τόν συγκρατήσῃ. Δέν ἦτο χρεμετισμός ἐκεῖνος, ὄχι ἦτο κραυγή ὀδύνης καί χαρμόσυνος μουσική, ἐν ταῦτῳ θρῆνος καί λυγμός παραμυθίας, δακρῦγελως.

Τόν εἶδον ἔπειτα λαμβάνοντα θέσιν εἰς τό ἀριστερόν τῆς φάλαγγος, ὑπερήφανον, σφριγῶντα καί μετέχοντα μετά σθένους τοῦ φρενιτιώδους καλπασμοῦ. Ὁ μοναχός κατ' ἐκείνην τήν στιγμήν εἶχε διορισθῆ ἀκουσίως ὑπό τοῦ ἵππου του ἱερέως τοῦ συντάγματος.

Ἐγέλων οἱ παρεστῶτες διά τό πάθημα τοῦ ἱερέως, ἐμοῦ δέ, ὁμολογῶ τοῦτο μεθ' ὅλον τόν ἀσφαλῆ κίνδυνον τοῦ γελοίου, ἐπληρώθησαν δακρῦων οἱ ὀφθαλμοί διά τόν γέροντα ἵππον.

Ταλαίπωρος ἀπόμαχος! Ἐπί μακρά ἔτη ἐπέρασε μετά τῶν συντρόφων του τόν εὐθυμον βίον τοῦ στρατῶνος, τῶν στρατιωτικῶν πορειῶν, τῶν τερπνῶν καταυλισμῶν τῆς ἐσπέρας, ὅτε αἱ τρυφεραὶ θωπεῖαι τοῦ στρατιώτου τόν ἀπεζημίωνον δαψιλῶς διά τούς μόχθους τῶν ἀσκήσεων καί τῶν πορειῶν. Τόν ἐμέθυον ἐπί μακρόν τῆς σπάθης ἢ κλαγγῆ, τὰ σαλπίσματα. Ὅταν δέ τὰ ἔτη ἐβάρυναν ἐπ' αὐτοῦ, ὅταν κατέστη ἄχρηστος, ἐχάραξαν διά πευρακτωμένου σιδήρου ἐπί τοῦ σώματος αὐτοῦ τό στίγμα τῆς ἀχρησίας, ὡς ἀδικον στρατιωκῆν καθαίρεισιν εἰς τόν τίμον στρατιώτην, καί τόν παρέδωκαν εἰς τήν σφῦραν τῆς δημοπρασίας, ἡ ὁποία μετέβαλε αὐτόν εἰς ἀθοφόρον ἐξαγοράζοντα διά σκληρῶν μόχθων τό ὑπόλοιπον τῶν ἡμερῶν του, μέχρις οὔ μεταπωληθῇ διά μόνον τό δέρμα του...

(Ἐκ τοῦ βιβλίου «Διηγήματα»)

Ἡ Παρακαταθήκη στό Διαδίκτυο φιλοξενεῖται στόν Διαδικτυακό Τόπο
 ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΛΟΓΟΣ
 στή διεύθυνση
www.orthodox.net.gr
 Συνιστοῦμε ἐπίσης τήν επίσκεψη στήν ἰστοσελίδα:
www.orthros.org

* Ἀπό τὰ Νεοελληνικά Ἀναγνώσματα Α', ἔκδ. Ο.Ε.Δ.Β., 1956, σσ.273-274.

ΒΙΒΛΙΟΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ

Ἀρχιμανδρίτου Γεωργίου (Καψάνη), *Ἡ «ἰδεολογική» ὀρθοδοξία τῶν Ἀντιχαλκηδονίων*, Ἀπάντησις σέ ἀπόψεις τοῦ καθηγητοῦ κ. Γεωργίου Μαρτζέλου, ἐκδ. Ἱερᾶς Μονῆς Ὁσίου Γρηγορίου, Ἅγιον Ὄρος 2005, σσ. 96, σχῆμα 17x24 ἐκ.

Μέ τόν τίτλο αὐτόν ἐκυκλοφόρησε τό βιβλίον τοῦ Καθηγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ὁσίου Γρηγορίου, Ἀρχιμανδρίτου Γεωργίου, ὡς ἔκδοσις τῆς αὐτῆς Ἱερᾶς Μονῆς. Ὅπως διαβάζουμε στόν Πρόλογο, μετά τήν ἔγκρισιν τῶν δύο διδακτορικῶν διατριβῶν, ἀπό τό Τμήμα Θεολογίας τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Θεσσαλονίκης τό 2002, οἱ ὁποῖες ἀποδεικνύουν δῆθεν τήν ὀρθοδοξία τοῦ Διοσκόρου καί τοῦ Σεβήρου, «νέα ἐκπληξι καί ἀκατανόητη θεολογική πράξι ἀπετέλεσαν τά δημοσιεύματα τοῦ κ. Μαρτζέλου, μέ τά ὁποῖα ὑπερασπίζεται τήν ὀρθοδοξία τῶν Ἀντιχαλκηδονίων, μέ θεολογικά μάλιστα ἐπινοήματα, ὅπως αὐτό τῆς διακρίσεως τῆς “ἰδεολογικῆς” ἀπό τήν “ἐκκλησιολογική” τους ὀρθοδοξία».

Τό βιβλίον αὐτό, γράφει ὁ π. Γεώργιος στόν Πρόλόγόν του, ἀποτελεῖ καρπό θεολογικῆς ἐπαγρύπνησης «ὄχι λόγῳ ἑνός ψυχροῦ συντηρητισμοῦ, πού δέν κατανοεῖ τήν πραγματική ἀνάγκη τῶν Ἀντιχαλκηδονίων νά ἐπιστρέψουν στούς κόλπους τῆς Ἐκκλησίας. Ἀντιθέτως, λόγῳ ἑνός σοβαροῦ ἐνδιαφέροντος γιά τήν ἐπαναγωγή τους ἀπό τήν πλάνη στήν Ἀλήθεια, ἀπό τόν χωρισμό στήν ἐνότητα τῆς Μιᾶς Ἀγίας Καθολικῆς καί Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας· καί ἐπί πλέον λόγῳ τῆς βαθειᾶς ἀνησυχίας γιά τυχόν σχίσματα στό σῶμα τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας μας, ἐάν τυχόν ἡ ἔνωσις Ἀντιχαλκηδονίων μέ τήν Ἐκκλησία δέν γίνη στήν σταθερή βάση τῆς ἀπολύτου δογματικῆς ταυτότητος».

Τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ βιβλίου προτάσσεται ἐπίτομη ἔκθεσις τοῦ προβλήματος πού δημι-

ουργοῦν οἱ προτάσεις τοῦ κ. Μαρτζέλου: «Ἡ ἀναγνώρισις “ἰδεολογικῆς” ὀρθοδοξίας στούς Ἀντιχαλκηδονίους στηρίζεται σέ παρερμηνεία τῶν κειμένων τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ καί τῶν ἱστοριοδογματικῶν δεδομένων. Ἡ πατερική καί συνοδική παράδοσις τῆς Ἐκκλησίας δέν συνηγορεῖ γιά τήν ὀρθότητα τῆς θεωρίας, ἡ ὁποία ὑποστηρίζει τήν “ἰδεολογική” ὀρθοδοξία τῶν Ἀντιχαλκηδονίων. Προοπτική τῆς θεωρίας εἶναι νά συμβάλλη στήν ἔνωσίν τους μέ τήν Ἐκκλησία μέ μόνη ἀπαίτησι ἀπό αὐτούς νά ἀναγνωρίσουν τίς Οἰκουμενικές μας Συνόδους Δ΄, Ε΄, ΣΤ΄ καί Ζ΄. Ἡ ἀπαίτησις εἶναι ὀρθή, ἐάν προϋποθέτῃ τήν ἀποδοχή καί τοῦ δογματικοῦ περιεχομένου τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων, δηλαδή τήν ἀπόρριψιν τῆς αἰρετικῆς σεβηριανῆς Χριστολογίας, τήν ἀποδοχή τῆς Ὀρθοδόξου Χριστολογίας καί τῶν καταδικῶν πού ἔχουν ἐπιβληθῆ ἀπό αὐτές τίς Συνόδους. Χωρίς τό δογματικό τους περιεχόμενο ἡ ἀποδοχή τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων ἀπό τοὺς Ἀντιχαλκηδονίους εἶναι ἀποδοχή “ψιλῶ ὀνόματι”, ἀκατανόητη θεολογικῶς καί δέν συντελεῖ σέ μία θεοφιλεῖ ἐκκλησιαστική ἔνωσιν πού θά θεμελιώνεται στήν ἐνότητα τῆς Πίστεως».

Ἡ ἐπιχειρηματολογία τοῦ κ. Μαρτζέλου καί ἡ συστηματική ἀναίρεσίς της συνοφίζονται μέ σαφήνεια στήν ἐκτενῆ ἀλλά πολύ κατατοπιστική περίληψιν τοῦ βιβλίου, τήν ὁποία παραθέτουμε ἀντί ἄλλης βιβλιοκρισίας μέ ἐλάχιστες προσθήκας πού τήν κάνουν πιό εὐληπτή ἀπό ὅσους ἀγνοοῦν τό περιεχόμενο τοῦ βιβλίου:

«Ὁ καθηγητής κ. Γεώργιος Μαρτζέλος ὑποστηρίζει στό ἄρθρον του *Ὀρθοδοξία καί αἵρεσις τῶν Ἀντιχαλκηδονίων κατά τόν ἅγ. Ἰωάννην τό Δαμασκηνόν*, περιοδ. ΘΕΟΛΟΓΙΑ, τόμ. 75, τεύχ. 2ο, 2004, σελ. 593-609 τήν ἄποψιν ὅτι οἱ Ἀντιχαλκηδόνιοι ἔχουν ὀρθόδοξον δογματικήν διδασκαλία (“ἰδεολογική” ὀρθοδοξία), ἐπειδή ἡ Χριστολογία τους δέν διαφέρει οὐσιαστικά ἀπό τήν Χριστολογία τοῦ ἁγίου

Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας· ἐν τούτοις εἶναι αἰρετικοί, ἐπειδὴ ἔχουν ἀποκοπεῖ ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία ἀρνούμενοι νὰ δεχθοῦν τὸν Ὅρο τῆς Χαλκηδόνος (δὲν ἔχουν «ἐκκλησιολογική» Ὁρθοδοξία). Τὴν ἀποψὶ αὐτὴ στηρίζει στὴν παραδοχὴ ὅτι ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός μὲ τὴν ἔκφρασι: «προφάσει τοῦ ἐν Χαλκηδόνι συντάγματος τοῦ τόπου ἀποσχίσαντες τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας» φανερῶνει τὴν δογματικὴν ταυτότητα ὡς αἰρετικῶν, ἐνῶ μὲ τὴν ἔκφρασι: «τά δὲ ἄλλα πάντα ὀρθόδοξοι ὑπάρχοντες» ἀναγνωρίζει ὅτι σὲ ὅλα τὰ ἄλλα καὶ στὴν χριστολογικὴν τους διδασκαλίαν εἶναι ὀρθόδοξοι.

Ἐπιχειρεῖ ὁ κ. Μαρτζέλος νὰ ἐπιβεβαιώσῃ τὴν ὀρθοδοξίαν τους μὲ τὴν παραπομπὴν στὴν μαρτυρίαν θεολόγων, ὅπως ὁ Ἰωάννης Καρμίρης καὶ ὁ π. Ἰωάννης Ρωμανίδης, καὶ μὲ τὴν ἐρμηνείαν τῶν ἱστορικοδογματικῶν δεδομένων. Δηλαδή: α) ὅτι ὁ Διόσκορος δὲν καθαιρέθηκε γιὰ δογματικούς λόγους, ὅπως δήλωσε ὁ ἅγιος Ἀνατόλιος Κων/πόλεως· β) ὅτι οἱ ἐκβοήσεις, μὲ τίς ὁποῖες οἱ πατέρες τῆς συνόδου ἀναθεματίζουν τὸν Διόσκορον, δὲν συνιστοῦν ἀποφασίαν τῆς συνόδου· γ) ὅτι ἡ ληστρικὴ σύνοδος δὲν θεωρήθηκε αἰρετικὴ ἀπὸ τοὺς Πατέρας τῆς Χαλκηδόνος· δ) ὅτι ὁ Διόσκορος καὶ ὁ Σεβήρος στὰ συγγράμματά τους ἔχουν ἀπορρίψει ἐπὶ λέξει τὴν σύγχυσι, τὴν ἀνάκρασι καὶ τὸν φυρμό, ὁπότε τὸ γεγονός ὅτι ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός τοὺς ἀποδίδει αὐτοὺς τοὺς ὄρους εἶναι μία ποιμαντικὴ πρακτικὴ πού δὲν ἔχει ἀξιώσεις γιὰ δογματικὴν ἀκριβολογίαν, ὅπως θὰ τὸ ἀπαιτοῦσε ἡ σύγχρονη ἐπιστημονικὴ ἀνάλυσις στὰ ἴδια τὰ κείμενα τῶν αἰρεσιαρχῶν.

Ἐποστηρίζει ἐπίσης ὅτι ἡ ἀναγνώρισις «ἰδεολογικῆς» Ὁρθοδοξίας στοὺς Ἀντιχαλκηδόνιους στηρίζεται σὸ γεγονός ὅτι καὶ ἄλλοι αἰρετικοί, ὅπως οἱ Ἰκέται καὶ οἱ Αὐτοπροσκόπται, ἔχουν χαρακτηρησθῆ ἀπὸ τὸν ἅγιον Ἰωάννη τὸν Δαμασκηνὸν «καθ' ὅλα τὰ ἄλλα ὀρθόδοξοι». Θεωρεῖ ὅτι τὸ «ἐκκλησιολογικόν» κριτήριον, μὲ τὸ ὅποῖον ἡ Ἐκκλησία ἀποκόπτει τοὺς αἰρετικούς ἀπὸ τὸ σῶμα της, εἶναι τόσο ἰσχυρό, ὥστε ἀφήνει ἀδιάφορους τοὺς ἁγίους Πατέρας γιὰ τὸ ἂν οἱ αἰρετικοί ἔχουν ὀρθόδοξον ἢ

ἑτερόδοξον δογματικὴν διδασκαλίαν.

Συμπεραίνει ἐν τέλει ὅτι, ἐπειδὴ οἱ Ἀντιχαλκηδόνιοι ἔχουν «ἰδεολογικὴν» ὀρθοδοξίαν καὶ στεροῦνται μόνον τὴν «ἐκκλησιολογικὴν», σὸ πλαίσιον τοῦ θεολογικοῦ διαλόγου μαζί τους δὲν πρέπει νὰ ζητήσουμε τίποτε ἄλλο ἀπὸ τὸ νὰ ἀποδεχθοῦν τίς Οἰκουμενικὰς Συνόδους Δ', Ε', ΣΤ', καὶ Ζ', γιὰτί ἔτσι αἴρεται τὸ δογματικὸν αἴτιον πού προεκάλεσε τὸν χωρισμὸν τους ἀπὸ τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν καὶ δημιουργεῖται ἡ βασικὴ καὶ ἀναγκαῖα προϋπόθεσις γιὰ τὴν ἐπανένωσίν τους μὲ αὐτήν.

Ἀπαντήσαμε στὴν θεωρίαν τοῦ κ. Μαρτζέλου, ἐπειδὴ ἡ πρότασις νὰ ἀποδεχθοῦν οἱ Ἀντιχαλκηδόνιοι τίς Οἰκουμενικὰς Συνόδους, ἂν καὶ ὀρθὴ καὶ ἐπαινετὴ καθ' ἑαυτήν, χωρὶς τὴν ταυτόχρονην ἀποδοχὴν τοῦ δογματικοῦ τους περιεχομένου κρύβει σοβαρὸν κίνδυνον γιὰ τὴν ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας. Παρατηρήσαμε κατ' ἀρχὴν ὅτι ἡ θεωρία τῆς «ἰδεολογικῆς» ὀρθοδοξίας τῶν Ἀντιχαλκηδόνιων ἐπιβεβαιώνει τὰ Πορίσματα τοῦ Θεολογικοῦ Διαλόγου, τὰ ὁποῖα δὲν ἔχει δεχθῆ μεγάλη μερίδα τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ πληρώματος. Ἀναπτύξαμε κατόπιν τοὺς κατωτέρω λόγους, γιὰ τοὺς ὁποίους πιστεύουμε ὅτι ἡ θεωρία αὐτὴ δὲν συμφωνεῖ μὲ τὴν πατερικὴν καὶ συνοδικὴν παράδοσιν.

α) Ἡ δογματικὴ ταυτότης τῶν Ἀντιχαλκηδόνιων προσδιορίζεται ἀπὸ τὸ σύνολον τῆς ἀντισηθριανῆς γραμματείας τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ, τῶν λοιπῶν ἁγίων Πατέρων καὶ τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων, καὶ ὄχι μόνον ἀπὸ τὴν ἐπιγραμματικὴν ἀναφορὰν: «προφάσει τοῦ ἐν Χαλκηδόνι συντάγματος... τοῦ τόπου ἀποσχίσαντες τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, τὰ δὲ ἄλλα πάντα ὀρθόδοξοι ὑπάρχοντες». Ὁ ἅγιος Ἀναστάσιος ὁ Σιναΐτης καὶ ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός τοὺς ὀνομάζουν *μονοφυσίτας* καὶ δίνουν σὲ ἐκτενεῖς πραγματεῖας τοὺς τὸ δογματικὸν περιεχόμενον αὐτοῦ τοῦ χαρακτηρισμοῦ. Ὁ ἅγιος Μάξιμος ὁ Ὁμολογητὴς ἀνέπτυξε ἀνεπανάληπτην ἐπιχειρηματολογία, μὲ τὴν ὁποῖαν ἀποδεικνύει τὸν αἰρετικὸν χαρακτῆρα τῆς σηθριανῆς Χριστολογίας.

β) Ἐρμηνευμένο μέ γνώμονα τήν συνοδική, πατερική καί λατρευτική παράδοσι τό ἐπίμαχο ἀπόσπασμα: «προφάσει τοῦ ἐν Χαλκηδόνι συντάγματος τοῦ τόπου ἀποσχίσαντες τῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας, τά δέ ἄλλα πάντα ὀρθόδοξοι ὑπάρχοντες», μαρτυρεῖ γιά τήν αἰρετική Χριστολογία τῶν Ἀντιχαλκηδόνιων. Τά «ἄλλα πάντα», στά ὁποῖα κατά τόν λόγο τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ εἶναι ὀρθόδοξοι, ἀναφέρονται σέ θέματα πού δέν ἀφοροῦν τήν Χριστολογία. Στήν ἴδια πατερική παράδοσι βασίζεται καί ἡ διαπίστωσις ὅτι ἡ σεβηριανή Χριστολογία εἶναι παραχάραξις τῆς κυριλλείου Χριστολογίας.

γ) Οἱ ἀποφάνσεις τῶν καθηγητῶν Ἰω. Καρμίρη καί π. Ἰω. Ρωμανίδη ὑπέρ τῆς ὀρθοδοξίας τῶν Ἀντιχαλκηδόνιων, ὅπως φανερώνουν τά στοιχεῖα πού παραθέτουμε, ἦταν ἀποτελεσμα πρῶϊμου ἐνθουσιασμοῦ καί γι' αὐτό σύντομα παρεχώρησαν τήν θέσι τους σέ σοβαρές ἀμφιβολίες καί πολλή περισκεψι.

δ) Ὁ ἰσχυρισμός ὅτι ὁ Διόσκορος ἔχει ὀρθόδοξη Χριστολογία, ἐπειδή δέν καταδικάσθηκε γιά δογματικούς λόγους, σύμφωνα μέ τήν δήλωσι τοῦ ἁγίου Ἀνατολίου, ἀποδεικνύεται ἀβάσιμος. Ἡ δήλωσις τοῦ ἁγίου Ἀνατολίου ἦταν αὐθαίρετη, καί αὐτό πιστοποιεῖται ἀπό τά Πρακτικά καί τόν τρόπο πού κατανοήθηκαν ἀπό τούς μεταγενεστέρους Πατέρας. Ὁ ἰσχυρισμός ἐπίσης ὅτι ὁ Διόσκορος ἔχει ὀρθόδοξη Χριστολογία, ἐπειδή ἡ ἔκφρασις «ἐκ δύο φύσεων» εἶναι δηθεν δογματικῶς ἰσοδύναμη μέ τήν ἔκφρασι «ἐν δύο φύσεσι», δέν ἔχει ἔρεισμα. Ἡ ἔκφρασις «ἐκ δύο φύσεων», ἂν καί ὀρθόδοξη καθ' ἑαυτήν, χωρίς τήν ἔκφρασι «ἐν δύο φύσεσι» δέν ἐξασφαλίζει ἀπό τήν ἐκτροπή τοῦ χριστολογικοῦ φρονήματος σέ αὐτό πού ὀνομάζουμε σεβηριανή Χριστολογία. Ἄν καί ὁ ἀρχικός Ὅρος τῆς συνόδου περιεῖχε τήν ἔκφρασι «ἐκ δύο φύσεων» καί ἀπό τούς ἐπισκόπους τῆς συνόδου χαρακτηρίσθηκε ἐπιμόνως ὀρθόδοξος, ἐν τούτοις δέν εἶχε τήν δογματική πληρότητα πού ἀπέκτησε ὁ τελικός Ὅρος μέ τήν ἔκφρασι «ἐν δύο φύσεσι».

ε) Οἱ ἐκδοήσεις τῶν Πατέρων, πού κατεδί-

καζαν μέ ἀναθεματισμό τόν Διόσκορο, ἐξέφραζαν τό καθολικό φρόνημα τῆς Ἐκκλησίας, ἐπειδή ἦσαν ἐκδοήσεις ὅλων τῶν Πατέρων ἐν μιᾷ καρδίᾳ καί ὄχι μεμονωμένες φωνές ὀλίγων ἤ περισσοτέρων ἐπισκόπων.

στ) Ἡ ληστρική σύνοδος ἦταν αἰρετική, ἐπειδή παρέκαμψε τίς Διαλλαγές τοῦ ἁγίου Κυρίλλου καί συντάχθηκε μέ τήν αἰρετική δήλωσι τοῦ Εὐτυχοῦς «δύο φύσεις πρό τῆς ἐνώσεως, μία φύσις μετά τήν ἐνωσιν».

ζ) Οἱ ὄροι ἀνάκρασις, σύγχυσις, φυρμός, πού ἀποδίδονται στούς Ἀντιχαλκηδόνιους, εἶναι θεολογικῶς ἀκριβεῖς, ἐπειδή εἶναι ἡ φυσική συνεπαγωγή τῆς ὁμολογίας τῆς μιᾶς συνθέτου φύσεως τῆς σεβηριανῆς Χριστολογίας. Δέν εἶναι ποιμαντική ὀρολογία (ἀντιλογία, ἀντιρρητικός λόγος), πού δηθεν ἔχει τήν δυνατότητα νά μή ἀκριβολογῆ στό δόγμα. Ἔχει χρησιμοποιηθῆ ἀπό τούς ἁγίους Πατέρας ἀκόμη καί σέ Ὁμολογίες Πίστεως (ὁμολογία) πού ἀναμφιβόλως ἀπαιτεῖ ἀκριβολογία. Τό ἀσυγχύτως τοῦ Σεβήρου δέν ἐξασφαλίζει ἀπό τήν σύγχυσι, ἐνόσω ὁμολογεῖται ἡ μία σύνθετος φύσις. Ὁ παραλληλισμός τῆς ὁμολογίας μέ τίς «σύγχρονες ἐπιστημονικές προσεγγίσεις» τῶν δογματικῶν θεμάτων εἶναι ἄστοχος, ἐπειδή συχνά οἱ προσεγγίσεις αὐτές ἔρχονται σέ ἀντίθεσι μέ τά βασικά δόγματα τῆς πίστεως.

η) Οἱ αἰρετικοί πού δέν ἔχουν καταδικασθῆ γιά δογματικούς λόγους, ὅπως οἱ Ἰκέται καί οἱ Αὐτοπροσκόπται, μπορεῖ νά ἔχουν καθ' ὅλα ὀρθόδοξη δογματική διδασκαλία· ἀλλά καί αὐτό ἄχρι καιροῦ, διότι συχνά μεταπίπτουν σέ ἕτεροδοξία, «ἵνα δόξωσιν εὐλόγως χωρισθῆναι τῆς Ἐκκλησίας», ὅπως παρατηρεῖ ὁ ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἀγιορείτης. Ὅμως οἱ ἀντιχαλκηδόνιοι αἰρεσιάρχαι Διόσκορος καί Σεβήρος ἔχουν καταδικασθῆ γιά συγκεκριμένες δογματικές διδασκαλίες, ὅποτε δέν εἶναι δυνατόν νά συγκαταριθμηθοῦν μεταξύ τῶν ἀνωτέρω σχισματοαιρετικῶν.

θ) Οἱ ἀντιχαλκηδόνιοι αἰρεσιάρχαι ἀπεκόπησαν ἀπό τήν Ἐκκλησία μέ βάσι τό «ἐκκλησιολογικό» κριτήριο, τήν οἰκουμενική ἀπόφασί τῆς Ἐκκλησίας ἐναντίον τους· ὄχι ὁμως

ἀνευ τοῦ δογματικοῦ περιεχομένου της, ἀλλά λόγῳ αὐτοῦ, τό ὅποιο στήν περίπτωσί τους ἦταν ἡ ἄρνησις τοῦ δογματικοῦ Ὁρου τῆς Συνόδου. Εἶναι πολλάκις μαρτυρημένη στήν πατερική γραμματεία ἡ ἀλληλοπεριχώρησις μεταξὺ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, τῶν ἱερῶν Συνόδων πού τήν ἐδεβαίωσαν, καί τῶν καταδικῶν πού αὐτές ἐπέβαλαν ἐναντίον ἐκείνων πού τήν ἀπέρριψαν.

ι) Ἀποδεικνύοντας ἐσφαλμένη τήν θεωρία τοῦ κ. Μαρτζέλου, συνάγει κανεῖς τό συμπέρασμα ὅτι γιά νά γίνῃ μία συνεπής πρός τήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησιολογία ἔνωσις τῶν Ἀντιχαλκηδονίων μέ τήν Ἐκκλησία, πρέπει νά ἀποδεχθοῦν τίς Οἰκουμενικές Συνόδους Δ', Ε', ΣΤ' καί Ζ', μέ ὅ,τι αὐτή ἡ ἀποδοχή συνεπάγεται: νά ἀποκηρύξουν δηλαδή τήν σεβηριανή Χριστολογία τους, νά ἀποδεχθοῦν τίς καταδικές πού ἔχουν ἐπιβληθῆ στούς αἰρεσιάρχες Διόσκορο καί Σεβῆρο, καί νά διακόψουν τήν ἐκκλησιαστική κοινωνία μέ ὅσους παραμένουν στά ἀντιχαλκηδόνια φρονήματά τους. Αὐτή ἡ τακτική εἶναι σύμφωνη μέ τήν ἐμπειρία τῆς Ἐκκλησίας ἀπό τίς ἐνωτικές προσπάθειες, πού ἀπέτυχαν, καί ἀπό ἐκεῖνες πού καρποφόρησαν τήν ἀληθινή ἐνότητα. Στήν τελευταία ἀνήκει ἡ ἐπί ἁγίου Φωτίου. Ἡ μεθόδευσις πού θά παρακάμψῃ τίς ἀνωτέρω στοιχειώδεις ἀπαιτήσεις, δῆθεν ὡς οἰκονομία, θά ζημιώσῃ τήν Ἐκκλησία».

Κ.Γ. Παπαδημητρακόπουλος, *ΟΧΙ* στά Χριστούγεννα τῆς Παγκοσμιοποίησης καί τῆς Νέας Ἐποχῆς, ἐκδ. Φωτοδότες, σσ. 150, σχ. 11,5x19 ἐκ.

Ἐξαιρετικά ἐπίκαιρο τό νέο βιβλίον τοῦ γνωστοῦ ἀπό τήν προσφορά του στό χῶρο τοῦ νεανικοῦ βιβλίου Κ.Γ. Παπαδημητρακόπουλου πού μᾶς προσφέρουν οἱ ἐκδόσεις «Φωτοδότες».

Τό βιβλίον ἀναφέρεται στή στάση τῆς λεγομένης Νέας Ἐποχῆς ἀπέναντι στή μεγάλη ἐορτή τῆς Γεννήσεως τοῦ Θεανθρώπου Χριστοῦ. Μήν μπορώντας νά τήν καταργήσουν προσπα-

θοῦν νά μεταλλάξουν τό νόημά της.

Στά πλαίσια αὐτά, παγκοσμιοποίησαν τήν ἴδια τήν ἐορτή, μετατρέποντάς την σέ ἐμπόρευμα(!), τήν διακόσμησαν μέ ὅσα παγανιστικά καί εἰδωλολατρικά στοιχεῖα μποροῦσαν ἀναβιώνοντας ὅλη τήν ἀρχαία πλάνη κατά τήν ὁποία ὁ διάβολος λατρευόταν ὡς θεός, τήν ἔκαναν τελείως κοσμική γιά τούς πολλούς, ἀκόμη δέ καί ἐξωτική, προκειμένου ὁ Χριστός νά μήν ἀκούγεται, πολύ δέ περισσότερο νά μήν προβάλλεται ὡς Σωτήρας. Τώρα τελευταία δέ, μέ διάφορα προσχήματα ἢ καί χωρίς αὐτά, προδραίνουν σέ ἐνέργειες κατάργησης ἀκόμη καί τοῦ ὀνόματος τοῦ Χριστοῦ ὅπου κι ἂν ἀναφέρεται στήν ἐορτή!

Ἀξίζει νά τό διαβάσουν ὄχι μόνον οἱ νέοι ἀλλά καί οἱ μεγαλύτεροι.

Κ.Γ. Παπαδημητρακόπουλος, *Ἡ Παγκοσμιοποίηση καί οἱ νέοι*, ἐκδ. Φωτοδότες, σσ. 218, σχ. 11,5x19 ἐκ.

Τό ἐνδιαφέρον αὐτό βιβλίον καταπιάνεται μέ τό θέμα τῆς παγκοσμιοποίησης πού μᾶς ἀφορᾷ ὅλους καί ἰδιαίτερα τούς νέους.

Μέ ὅσα ἀναπτύσσονται στό βιβλίον, μέ πειστικά ἐπιχειρήματα καί ντοκουμέντα, γίνεται ἀντιληπτό:

- Ἀπό ποῦ προέρχονται τά τόσα ρεύματα καί οἱ τάσεις σήμερα σέ ὅ,τιδήποτε ἀφορᾷ στή Νέα Γενιά.

- Πῶς διαδίδονται ὅλα αὐτά μέ ταχύτητα φωτός παντοῦ σέ ὅλα τά παιδιά καί τούς νέους τοῦ πλανήτη.

- Γιατί τά υἱοθετοῦν καί τά ἀγαποῦν αὐτά οἱ νέοι καί μάλιστα μέ πάθος.

- Ἀλλά καί γιατί μᾶς ξενίζουν, βρῖσκονται ἔξω καί πέρα ἀπό τίς Ἑλληνορθόδοξες παραδόσεις μας, εἶναι ἄκρως κοσμικά, σαφῶς ἀμαρτωλά κι ὡς ἐκ τούτου φθοροποιά καί καταστρεπτικά.

Τό βιβλίον ἀποτελεῖται ἀπό δύο μεγάλες ἐνότητες. Στήν πρώτη περιγράφεται τό φαινόμενο τῆς παγκοσμιοποίησης, ἐνῶ στή δεύτερη ἐξηγεῖται τό πῶς ἡ νεολαία χειραγωγεῖται σ' αὐ-

τήν. Τέλος προσφέρεται ή Ὁρθόδοξη ἀπάντη-
ση στή σύγχρονη αὐτή πρόκληση.

Τό βιβλίο διαβάζεται εὐκόλα καί εἶναι πε-

ριεκτικό καί χρήσιμο· κάτι πού χαρακτηρίζει
γενικά τίς ἀξιόλογες νεανικές ἐκδόσεις τῶν
«Φωτοδοτῶν».

Παροράματα

στό ἄρθρο τῆς κ. Ἑλένης Ἀνδρουλάκη γιά τούς «Ἀλκοολικούς ἀνωνύμους»
(Παρακαταθήκη, τ. 43, σσ. 6-14)

Παρακαλοῦνται οἱ ἀγαπητοί ἀναγνώστες νά
σημειώσουν τήν ὀρθή γραφή κάποιων σημείων
τοῦ ἐν λόγῳ ἄρθρου, τά ὅποια δυστυχῶς διέλαθον
τῆς προσοχῆς μας στό προηγούμενο τεῦχος.

- σελ. 7, στήλη α', στίχος 12: Ἀμέσως μετά τίς λέ-
ξεις «Πῶς μορεῖ», νά προστεθεῖ ἡ λέξη
«ὄμως»
- σελ. 7 ὑποσημ. 7: Ἡ σωστή ἠλεκτρονική διεύθυν-
ση εἶναι: <http://healingresource.org/book.cgi>
- σελ. 8, στήλη α: Ὁ ἐκθέτης 6 στή λέξη Niebur νά
γίνει 16
- σελ. 9, στήλη α': Στό «Πέμπτο Βῆμα», ἡ λέξη

- «Θεός» νά γραφεῖ μέ μικρό θ
- σελ. 10, στήλη β', στίχος 8: Ἡ λέξη «πνευματικές»
νά γραφεῖ «πνευματιστικές»
- σελ. 12, στήλη β', μετά τόν τίτλο τῆς ἐνότητος 8,
στίχος 1: Μετά τή λέξη Lois νά τεθεῖ κόμμα.
Ὁμοίως καί μετά τή λέξη Wilson στήν ἐπομένη
σειρά.
- στίχος 10 στήν ἴδια ἐνότητα: Μετά τήν λέξη
«ὀμάδα», νά τεθεῖ ἡ λέξη «Aladeen». Ἐπίσης
μετά τή λέξη «ἀλκοολικῶν», νά προστεθοῦν τά
ἐξῆς: «Κατόπιν, τό 1977 δημιουργήθηκε ἡ
ACA γιά τά ἐνήλικα παιδιά τῶν ἀλκοολικῶν».

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ἔ ΣΧΟΛΙΑ

Στό ὄνομα τῆς πολυφυλετικότητας

Γιά τίς προτάσεις τῆς «Ἑλληνικῆς Ἐνω-
σης γιά τά Δικαιώματα τοῦ Ἀνθρώπου»
(Ὁμάδα Σταθόπουλου, Ἀλιβιζάτου κ. ἄ.) κά-
ναμε λόγο στό ἄρθρο τῆς Συντακτικῆς Ἐπι-
τροπῆς τῆς «Π». Οἱ προτάσεις αὐτές οὐσια-
στικά ἀνατρέπουν τά πάντα στήν ἐλληνική
κοινωνία καί δημιουργοῦν ἕνα ἄθρησκο κρά-
τος. Οἱ προτάσεις παρουσιάσθηκαν σέ εἰδική
ἐκδήλωση στήν Ἀθήνα στίς 19 Ὀκτ. 2005 καί
ὑποστηρίχθηκαν μέ παρεμβάσεις κυρίως ἀπό
τούς βουλευτές Νίκο Γεωργιάδη(Ν.Δ), Εὐάγ-
γελος Βεζιζέλο (Π.Α.Σ.Ο.Κ.), Ἀντώνη Σκυλ-
λάκο (Κ.Κ.Ε.), Φώτη Κουβέλη (Συνασπι-
σμός) καί Στέφανο Μάνο (ἀνεξάρτητος).

Παραθέτουμε ἐδῶ μία ἀπό τίς πρῶτες πα-
ραγράφους τῶν προτάσεως αὐτῶν. Τό συμπέ-
ρασμα ἀπό τήν ἀνάγνωσή της εἶναι ὅτι οἱ ἄν-
θρωποι μᾶς λένε εὐθέως ἀπό πού ξεκινοῦν

καί πού στοχεύουν. Ἐς τούς ἀκούσουμε πα-
ραδίδοντας αὐτούς καί τίς προτάσεις τους
στήν κρίση καί ἀπαξίωση τοῦ Ἑλληνικοῦ
λαοῦ.

«Ὅσοι ἀνέλαβαν τήν πρωτοβουλία τῆς
παρούσας πρότασης ἐπιθυμοῦν νά ξεκαθαρί-
σουν ὅτι δέν βάλλουν κατά τοῦ θρησκευτικοῦ
αἰσθήματος τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ, οὔτε ἀμφι-
σβητοῦν τίς παραδόσεις του. Ἐπιδιώκουν ἄ-
πλῶς, σέ ἕναν κόσμον πού ἐξελίσσεται μέ ἱλιγ-
γιώδεις ρυθμούς, νά συμβάλουν στήν προσ-
αρμογή ἑνός ἀπαρχαιωμένου θεσμικοῦ πλαι-
σίου, πού γέννησε τά γνωστά προβλήματα,
στίς καινούργιες συνθήκες. Καί τοῦτο, χωρίς
αἰφνιδιασμούς, οὔτε ἄλματα πού θά μπορού-
σαν ἐνδεχομένως νά προκαλέσουν φόβο, πόνο
καί τραύματα στούς πιστούς καί τούς θρη-
σκευόμενους, ἀλλά μέ ρεαλιστικές προτάσεις
γιά τίς ἀπολύτως ἀναγκαῖες μεταβολές πρὸς
τήν πρόοδο καί τήν ἐξέλιξη. Πολύ περισσότε-

ρο πού, στην Ελλάδα ειδικά, τά δεδομένα του προβλήματος έχουν σέ μεγάλο βαθμό ανατραπεί τήν τελευταία 15ετία: μέ τό μεταναστευτικό ρεύμα, πού άλλαξε τήν ὄψη τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας, ἐπηρεάζοντας πλέον καί τίς βαθύτερες δομές της, ἡ χώρα μας βλέπει ὄλο καί περισσότερο τόν ἑαυτό της ὄχι πιά ὡς μονοπολιτιστική καί θρησκευτικά ὁμοιογενῆ, ἀλλά ὡς πολυπολιτισμική καί θρησκευτικά διαφοροποιημένη. Πρόκειται γιά μιá μεταβολή πού ἐπιβάλλει ἀλλαγές ὀπτικῶν, κριτηρίων καί μεθόδων, γιά τίς ὁποῖες ἡ παρούσα πρόταση θέλει νά ἀποτελέσει ἕνα πρῶτο ἀλλά σταθερό βῆμα».

**Ἐνακοινωθέν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου
γιά τίς προτάσεις τῆς ὁμάδος Σταθόπουλου**

Ἡ Διαρκῆς Ἱερά Σύνοδος ἐξέδωκε (20 Ὀκτ. 2005) τό ἐξῆς Ἐνακοινωθέν:

«Ἡ “περίτεχνη” πρόταση νόμου ἐκ μέρους ὀρισμένων καθηγητῶν καί πολιτικῶν γιά τή νέα σχέση Ἐκκλησίας-Πολιτείας στήν Πατρίδα μας, πού εἶδε χθές τό φῶς τῆς δημοσιότητας δέν ἀποβλέπει στό χωρισμό, ἀλλά στήν ἐτσιθελική καί βάνουση μετατροπή τῆς χώρας σέ ἄθρησκη Πολιτεία, χωρίς βέβαια τή συναίνεση τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ.

Ἡ αὐτοπροσδιοριζομένη “Ἐνωση γιά τά Δικαιώματα τοῦ Ἄνθρώπου καί τοῦ Πολίτη” ὡς προστάτιδα τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων καί οἱ μέντορές της, νόμισαν ὅτι εἶναι τώρα ἡ κατάλληλη στιγμή- μετά τόν ἔντεχνο καί βάνουσο διασυρμό τῆς Ἐκκλησίας- γιά νά ἐπιβάλουν στούς Ἑλληνες ὑποχρεωτικό τόν πολιτικό γάμο, νά ἐξαφανίσουν κάθε μορφή θρησκευτικότητας ἀπό τίς ἐθνικές ἐορτές, νά καταργήσουν οὐσιαστικά τό μάθημα τῶν θρησκευτικῶν στά σχολεῖα κ.λ.π., καί ἔτσι νά ὀδηγήσουν σέ διχασμό τό Λαό μας. Ἡ Ἱερά Σύνοδος δέν ἀναγνωρίζει στούς αὐτόκλητους καί αὐτοσχέδιους μάγους τῆς ἀλλοτριώσης, ὅποιοι καί ἄν εἶναι αὐτοί, τό δικαίωμα νά διαταράσσουν σέ ἐποχές πολλαπλά δεινῆς κρίσεως, τήν εἰρήνη καί τή συνοχή στίς σχέσεις Ἐκκλησίας - Πολιτείας πού εἶναι μιá ἀπό τίς προϋποθέσεις γιά τήν εἰρήνη καί τή συνοχή τοῦ Λαοῦ.

Γιά θέματα αὐτῆς τῆς ὑφῆς ὁ ὁ μόνος πού

μπορεῖ νά ἀποφανθῆ εἶναι ὁ Ἑλληνικός Λαός πού φέρει καί τήν εὐθύνη τῆς προστασίας τῶν παραδόσεών του».

**«Χαστούκι» τῶν Τοῦρκων
σέ πάπα - Πατριάρχη**

Οἱ Τοῦρκοι συνεχίζοντας τήν αὐτοκρατορική πολιτική τους – ἡ ὁποία χάρη στή στήριξη καί τῶν Ἀμερικανῶν ἀποδίδει μέχρι στιγμῆς καλούς καρπούς γιά τή χώρα τους – «πέταξαν τό γάντι» στόν πάπα ἀρνούμενοι νά ἀποδεχθοῦν ἐπίσκεψή του στό Φανάρι στίς 30 Νοεμβρίου 2005. Τή σχετική πρόσκληση εἶχε ἀπευθύνει στόν νέο πάπα ὁ Πατριάρχης κ. Βαρθολομαῖος. Οἱ Τοῦρκοι εἶπαν ὅτι ὁ πάπας εἶναι εὐπρόσδεκτος· ὄχι ὁμως τώρα ἀλλά τήν ἐπόμενη χρονιά καί ὄχι ὡς θρησκευτικός ἀρχηγός, ἀλλ’ ὡς ἀρχηγός τοῦ κράτους τοῦ Βατικανοῦ.

Σχόλιο «Π» 1: Ἐς πάρουμε λοιπόν μαθήματα πολιτικῆς ἀπό τήν Ἀγκυρα καί, κυρίως, ἄς δοῦμε πῶς ἡ πρόνοια τοῦ Θεοῦ χρησιμοποιοῦν τόν Τοῦρκο γιά νά φρενάρεϊ τά οἰκουμενιστικά δῆματα πού σχεδιάζουν οἱ δικοί μας.

Σχόλιο «Π» 2: Σέ δημοσίευμα τῆς ἐφημ. «Ὁ κόσμος τοῦ ἐπενδυτῆ» (22 καί 23. 10. 2005, σελ. 21), παρά τό πάθημα τοῦ προαναφερθέντος «χαστουκιῦ», ὁ σχεδιασμός, πού περιγράφεται ὅτι ὑπάρχει, ἐκτείνεται σέ μεγαλύτερο βάθος χρόνου. Γίνεται λόγος γιά «ἱστορική συνάντηση Ὁρθοδόξων - πάπα τό 2007». Ἡ ἐπιθυμία τοῦ νέου πάπα, ὅπως ἀναφέρει τό δημοσίευμα, εἶναι νά συναντηθεῖ ἐφ’ ἅπαξ «μέ ὄλους τούς ἡγέτες τῶν κατά τόπους ὀρθοδόξους ἐκκλησιῶν». Πρός τόν σκοπό αὐτόν ἤδη ἔχει δρομολογηθεῖ ὁ «θεολογικός διάλογος» πού εἶχε γιά ἀρκετά χρόνια διακοπεῖ (βλ. καί ἐπόμενο σχόλιο).

**Ἐναρχίζει ὁ «θεολογικός διάλογος»
Ἱορθοδόξων - παπικῶν**

Αὐτό ἀπεφασίσθη μεταξύ Φαναρίου καί Βατικανοῦ καί ἤδη ἔγινε ἀποδεκτό ἀπό τίς κατά τόπους Ὁρθόδοξες αὐτοκέφαλες Ἐκκλησίες καί Πατριαρχεῖα. Στόν διάλογο πού εἶχε διακοπεῖ γιά πολλά χρόνια, λόγῳ τῆς

έμμονής των παπικών στην προώθηση της Ουνίας*, θά μετέχουν 30 Ὁρθόδοξοι καί 30 παπικοί ἐκ τῶν ὁποίων 2 Οὐνίτες!

Ἦδη συνεδρίασε στό Φανάρι στίς 12 Σεπτεμβρίου 2005 ἡ Διορθόδοξος Ἐπιτροπή γιά τόν διάλογο. Τόν Νοέμβριο 2005 θά πραγματοποιηθεῖ στή Ρώμη συνάντηση τῆς Συντονιστικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπί τοῦ διαλόγου μέ ἐπικεφαλῆς ἀπό ὀρθοδόξου πλευρᾶς τόν μητροπολίτη Περγάμου Ἰωάννη Ζηζιούλα καί ἀπό παπικῆς τόν καρδινάλιο Βάλτερ Κάσπερ.

Ἡ προοπτική εἶναι νά συναντηθεῖ τό φθινόπωρο τοῦ 2006 στό Βελιγράδι ἡ ὀλομέλεια τῆς Ἐπιτροπῆς. Ὡς συνέχεια θά ἔλθει ἡ συνάντηση Πατριάρχου καί πάπα στό Φανάρι κατά τήν θρονική ἐορτή τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου στίς 30 Νοεμβρίου 2006 καί ἐντός τοῦ 2007 ἡ συνάντηση τοῦ πάπα μέ τούς Ὁρθοδόξους προκαθημένους ἀπό κοινοῦ.

Σχόλιο «Π»: Αὐτοί εἶναι οἱ ἀνθρώπινοι σχεδιασμοί. Δέν ξέρουμε ὅμως τί θά ἐπιτρέψει ὁ Θεός. Καί βέβαια οἱ πάντες – καί οἱ πλέον αἰσιόδοξοι – ὁμολογοῦν ὅτι εἶναι σχεδόν ἀπίθανο νά γίνει κάποια πρόοδος στόν διάλογο, ἐφ’ ὅσον οἱ παπικοί εἶναι ἀνυποχώρητοι στίς θέσεις τους γιά τό πρωτεῖο καί τό ἀλάθητο τοῦ πάπα, ἐνῶ μέ κάθε τρόπο προωθοῦν τήν Οὐνία.

Νέες ταυτότητες χωρίς θρησκειμα

Εἶναι γνωστή ἡ ὑπόθεση τῆς πραξικοπηματικῆς διαγραφῆς τοῦ θρησκειώματος ἀπό τίς ἀστυνομικές ταυτότητες τῶν Ἑλλήνων πολιτῶν. Οἱ κύριοι Σημίτης, Σταθόπουλος καί Δαφέρμος πρωτοστάτησαν τότε (2000) στό πραξικόπημα ἐκεῖνο.

Δυστυχῶς σήμερα, ἡ κυβέρνησις τῆς «Νέας Δημοκρατίας», δύο χρόνια σχεδόν μετά τήν ἀνοδό της στήν ἐξουσία, ἔρχεται νά ἐπισημοποιήσει μέ σχετική ὑπουργική ἀπόφασι (Φ.Ε.Κ. 1440, τεῦχος β', 18.10.2005) τό πραξικόπημα τῆς κυβερνήσεως τοῦ ΠΑ.ΣΟ.Κ. Ἡ ὑπουργική ἀπόφασι προβλέπει ὅτι ἀπό 1ης Νοεμβρίου 2005 ἀλλάξει ὁ τρόπος ἐκδόσεως ἀστυνομικῶν ταυτοτήτων. Δέν θά περιέχουν

τό θρησκειμα (αὐτό εἶχε ἤδη διαγραφεῖ ἀπό τό 2001), ἐνῶ τά στοιχεῖα τοῦ κατόχου θά εἶναι γραμμένα καί μέ λατινικούς χαρακτήρες.

Ὅπως ἀποδεικνύεται ἦταν γιά λόγους ψηφιοθηρικούς ἡ τοποθέτησι τότε πολλῶν καί ἐπιφανῶν στελεχῶν τῆς «Νέας Δημοκρατίας» ὑπέρ τῆς προαιρετικῆς ἀναγραφῆς τοῦ θρησκειώματος. Ἀκόμη καί ὁ ἴδιος ὁ νῦν πρωθυπουργός Κώστας Καραμανλῆς μέ τή σύζυγό του εἶχαν ὑπογράψει μπροστά στίς κάμερες ὑπέρ τῆς προαιρετικῆς ἀναγραφῆς τοῦ θρησκειώματος. Τώρα ὅμως τά ξέχασαν ὅλα.

Ἀλλά γιατί νά μεμφόμεθα τόν πρωθυπουργό καί τήν κυβέρνησι, ἀφοῦ ὁ τότε πρωτοστάτης τοῦ ἀγῶνος τῶν ταυτοτήτων Ἀρχιεπίσκοπος κ. Χριστόδουλος πέταξε στό χρονοντούλαπο τά 3 ἑκατομμύρια τῶν ὑπογραφῶν; Ἀμέσως μετά τήν πτώσι τῶν διδύμων πύργων στή Νέα Ὑόρκη (Σεπτέμβριος 2001) εἶχε δηλώσει ὅτι ἡ διεθνῆς συγκυρία δέν ἦταν καλή καί ὅτι θά ἔθετε τό θέμα ὅταν οἱ συνθηκῆς θά ἦταν καλύτερες. Πότε περιμένουμε λοιπόν νά θέσουμε τό θέμα, ἂν ὄχι τώρα;

Καταργοῦνται τά Θρησκειωτικά μέ ἀπόφασι τῆς Ε.Ε.;

Στίς 4 Ὀκτωβρίου 2005 ἡ Κοινοβουλευτική Συνέλευσι τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης διετύπωσε τήν ὑπ' ἀριθμ. 1720/2005 Σύστασι (Recommendation) ὑπό τόν τίτλο «Ἐκπαίδευσι καί Θρησκεία». Οὐσιαστικά μέ τήν Σύστασι αὐτή προτείνεται ἡ μετατροπή τοῦ μαθήματος τῶν Θρησκειωτικῶν σέ μάθημα Θρησκειολογίας. Γι' αὐτό καί ἔσπευσαν οἱ ἐν Ἑλλάδι «προοδευτικοί» νά τήν χειροκροτήσουν, ἐκτιμώντας ὅτι κινεῖται στήν κατεύθυνσι τῶν μέτρων πού προτείνει ἡ «Ἑλληνική Ἐπιτροπή γιά τά Δικαιώματα τοῦ Ἀνθρώπου» (Σταθόπουλος, Ἀλιβιζᾶτος κ.ἄ.) γιά τήν μετατροπή τῆς Ἑλλάδος σέ ἄθρησκο κράτος.

Ἦδη ἐγράφησαν ἀρκετά γιά τό θέμα αὐτό καί ἀκόμη περισσότερα ἀκούσθηκαν ἀπό τά τηλεοπτικά «παράθυρα», δημιουργώντας μᾶλλον σύγχυσι παρά προσφέροντας ἐνημέρωσι.

* Σημ. «Π»: τακτική πού καί σήμερα συνεχίζου μέ ἀμείωτο βαθμό οἱ παπικοί.

Θά πρέπει λοιπόν νά ξεκαθαριστοῦν μερικά πράγματα:

Πρῶτον καί κυριώτερον ὅτι οἱ «Συστάσεις» τῆς Κοινοβουλευτικῆς Συνελεύσεως τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης δέν ἔχουν γιά τίς χώρες - μέλη ὑποχρεωτικό χαρακτήρα. Δηλαδή, μέ ἀπλά λόγια δέν εἴμαστε ὑποχρεωμένοι νά κάνουμε αὐτά πού λέγει ἡ Σύσταση.

Τό ἐάν καί κατά πόσον οἱ προτάσεις τῆς Συστάσεως θά τύχουν ἐφαρμογῆς στό ἐσωτερικό τῶν κρατῶν-μελῶν τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης, ἐξαρτᾶται ἀπό τό σύστημα σχέσεων Ἐκκλησίας καί Πολιτείας στήν κάθε χώρα.

Ἐπί τοῦ θέματος αὐτοῦ εἶναι ἐνδιαφέρον τό ἄρθρο τοῦ κ. Ἀναστασίου Μαρίνου, Διδάκτορος Νομικῆς, ἐπιτίμου Ἀντιπροέδρου τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας καί εἰδικοῦ Νομικοῦ Συμβούλου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τό ὁποῖο δημοσιεύθηκε σέ τρεῖς συνέχειες στήν ἐφημ. Ἑστία (31 Ὀκτ. 1 καί 2 Νοεμβ. 2005).

Ὁ κ. Μαρίνος, ἀφοῦ ἀναφέρεται καί σέ ἐνδιαφέρουσες διατάξεις πού περιέχει ἡ ἐν λόγω Σύσταση, ἀναλύει τίς συνέπειες, πού ἔχει τό σύστημα τῶν σχέσεων Ἐκκλησίας καί Πολιτείας σέ κάθε χώρα, γιά τό ἐάν καί ὑπό ποία μορφή διδάσκεται σ' αὐτές τό μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν.

Ἀφοῦ ἀναφέρεται στό καθεστῶς σχέσεων Ἐκκλησίας καί Πολιτείας στά λαϊκά ἢ κοσμικά ἢ ἄθρησκα κράτη (π.χ. Γαλλία καί Η.Π.Α), ἔρχεται στό καθεστῶς σχέσεων στά μή λαϊκά κράτη. Σ' αὐτά ἀνήκει καί ἡ Ἑλλάδα.

Παραθέτουμε ἐδῶ τό δεύτερο μέρος τῆς τρίτης συνέχειας τοῦ ἄρθρου τοῦ κ. Μαρίνου, προκειμένου οἱ ἀναγνώστες τῆς «Παρακαταθήκης» νά ἔχουν μιὰ σφαιρική ἐνημέρωση:

«Καί ἄς ἔλθουμε εἰς τά Κράτη-Μέλη τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης, τά ὁποῖα δέν εἶναι λαϊκά καί στά ὁποῖα ἰσχύει εἰδικό καθεστῶς σχέσεων Ἐκκλησίας καί Πολιτείας.

Θά περιοριστῶ μόνον στήν Ἑλλάδα γιά νά πληροφορηθεῖ τήν ὀρθή θεμελίωση τοῦ θέματος κάθε ἐνδιαφέροντος καί κυρίως νά τήν πληροφορηθοῦν ὅσοι ἐπιδεικνύουν ἰδιαίτερη γιά τό ζήτημα αὐτό δραστηριότητα χωρὶς νά ἔχουν καί τίς ἀνάλογες νομικές γνώσεις.

Γιά τήν Ἑλλάδα λοιπόν ἡ πρόταση θρησκευολογικῆς διδασκαλίας τοῦ μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν στά σχολεῖα εἶναι ἀντίθετη μέ τό ἄρθρο 16 τοῦ Συντάγματος τό ὁποῖον, ὡς ἔχει ἐρμηνευθεῖ ἀπό τό Συμβούλιο τῆς Ἐπικρατείας, ἐπιβάλλει τήν ὑποχρεωτική διδασκαλία τοῦ μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν κατά τό ὀρθόδοξον χριστιανικόν δόγμα (βλ. Σ.τ.Ε. 3356/1995 καί 2176/1998). Ἐξ ἄλλου ἡ πρόταση καθιερώσεως θρησκευολογικῆς διδασκαλίας ὅπως προσδιορίζεται μέ τίς παραγράφους 3 καί 4 τῆς Συστάσεως ἔρχεται σέ ἀντίθεση μέ τήν παράγρ. 2 αὐτῆς ἡ ὁποία ἀναθέτει τήν θρησκευτική ἐκπαίδευση στήν οἰκογένεια.

Ἄλλά καί ἐάν ἀποφασισθεῖ ἀναθεώρηση τοῦ Συντάγματος, τότε ἡ θρησκευολογική διδασκαλία τοῦ μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν δέν θά ἀπαγορευεῖται μέν ἀπό τό Σύνταγμα, θά ἀποτελεῖ ὅμως παράβαση τῆς Συμβάσεως τῆς Ρώμης, διότι θά εἶναι ἀντίθετη πρὸς τό ἄρθρον 2 τοῦ προσθέτου Πρωτοκόλλου αὐτῆς.

Εἶμαι πολύ περίεργος νά πληροφορηθῶ ἐάν ἡ ὁποία ἑλληνική Κυβέρνηση τῆς ἐποχῆς θά τολμήσει νά καταγγεῖλει τήν Σύμβαση τῆς Ρώμης γιά νά νοθεύσει ἔτσι τό δικαίωμα τῶν Ἑλλήνων νά καθορίζουν κυριαρχικά τό θρησκευμα τῶν τέκνων τους.

Καί γιά νά συμπληρωθεῖ ἡ σειρά τῶν πῶ πάνω σκέψεών μου θά πρέπει νά προσθέσω μία σύντομη παρατήρηση σχετικά μέ τήν νομική ἰσχύ τῶν Συστάσεων τῆς Κοινοβουλευτικῆς Συνελεύσεως τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης καί τῶν Ἀποφάσεων τοῦ Συμβουλίου Ὑπουργῶν.

Τόσον οἱ Συστάσεις ὅσο καί οἱ Ἀποφάσεις ἔχουν, κατά τά παγίως διδασκόμενα, χαρακτήρα πολιτικῶν ἀπλῶς διακηρύξεων καί μέ τοιοῦτο περιεχόμενον δέν εἶναι ὑποχρεωτικές διά τά Κράτη-Μέλη καί, βεβαίως, δέν δύνανται, αὐτές καί μόνον, νά τροποποιήσουν τίς διατάξεις τῆς Εὐρωπαϊκῆς Συμβάσεως γιά τά Ἀνθρώπινα Δικαιώματα, διότι τέτοια τροποποίηση ἀπαιτεῖ νέα Σύμβαση.

Ἄς μὴν ἐπιχαίρουν λοιπόν ὅσοι μάχονται γιά τήν κατάργηση τοῦ μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν καί ἄς μή πιστέψουν ὅτι τό ἐπέτυχαν μέ τήν ἐπίμαχη Σύσταση. Οὐδέν ἀπολύ-

τως ἐπέτυχαν. Πολύς θόρυβος γιά τό τίποτα. Καί ἄς μή φοβοῦνται ὅσοι ἀντιθέτως διαβλέπουν στήν κίνηση πρὸς κατάργηση τοῦ μαθήματος αὐτοῦ, προσπάθεια ἀποθησαυρευτικοποίησης τῶν Ἑλλήνων. Τέτοιου εἴδους μεταβολή μόνο μέ δημοψήφισμα πρέπει νά ἀποφασισθεῖ γιά νά ἀκουσθεῖ καί ἡ φωνή τοῦ λαοῦ καί ὄχι μόνον ἡ φωνή ὄλων αὐτῶν πού μάχονται γιά τήν κατάργηση τῆς θρησκευτικῆς κατηχήσεως τῶν ἑλληνοπαίδων καί οἱ ὅποιοι δέν ἐκπροσωποῦν παρά μόνον τόν ἑαυτό τους καί γι' αὐτό δέν κάνουν λόγο γιά δημοψήφισμα. Ξέρουν τί τούς περιμένει. Καί φοβοῦνται».

Ἐπάνοδο τοῦ πολυτονικοῦ ζητεῖ ἡ Ἱερά Σύνοδος

Διαβάζουμε σέ σχετικό Ἀνακοινωθέν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου: «Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος μέ ἰδιαίτερη εὐχαρίστηση πληροφορήθηκε ὅτι δύο βουλευτές, οἱ κ.κ. Βύρων Πολύδωρας καί Στυλιανός Παπαθεμελῆς, μέ ἐρωτήσεις τους πρὸς τοὺς ἀρμοδίους Ὑπουργούς ζητοῦν νά προβλεφθεῖ νομοθετικῶς ἡ προαιρετική χρήση τοῦ πολυτονικοῦ συστήματος στήν ἐκπαίδευση καί στήν δημόσια διοίκηση. Ἡ Ἱερά Σύνοδος συγχαίρει τοὺς δυό κοινοβουλευτικούς ἀνδρες καί εὐχεται νά γίνει δεκτό τό αἴτημά τους.

Μέ τήν εὐκαιρία αὐτή ἡ Ἱερά Σύνοδος θεωρεῖ ὅτι εἶναι καιρός νά γίνει ἕνας εὐρύτερος ἀπολογισμός τῶν ἀρνητικῶν συνεπειῶν ἀπό τήν καθιέρωση τοῦ μονοτονικοῦ συστήματος καί προτείνει γιά λόγους ἔθνικούς, πολιτιστικούς καί εκπαιδευτικούς νά ἐπανέλθει σέ ὅλα τά ἐπίπεδα ἡ χρήση τοῦ παραδοσιακοῦ τονικοῦ συστήματος (πολυτονικοῦ). Εἶναι, ὀφθαλμοφανές ὅτι ἡ χρήση τοῦ μονοτονικοῦ δέν βελτίωσε τήν ὀρθογραφική ἱκανότητα τῶν μαθητῶν, ὅπως προσδοκοῦσαν οἱ ὀπαδοί του. Ἀντιθέτως, ἀποκόπτει τοὺς νέους μας ἀπό τίς παλαιότερες μορφές τῆς μιᾶς καί ἐνιαίας ἑλληνικῆς γλώσσας.

Ἐπιπλέον, ὑπάρχουν πειράματα καί μελέτες ψυχιάτρων πού κατέδειξαν ὅτι ἡ χρήση τοῦ μονοτονικοῦ αὐξήσε τήν δυσλεξία στά παιδιά. Ἐξ ἄλλου οἱ μαθητές διδάσκονται τό πολυτονικό σύστημα στό μάθημα τῶν Ἀρχαίων

Ἑλληνικῶν, ὅποτε ἡ παράλληλη χρήση τοῦ μονοτονικοῦ μόνο σύγχυση προκαλεῖ.

Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος σέ ὅλα τά ἐπίσημα ἔντυπά Της σέβεται καί τηρεῖ τό παραδοσιακό τονικό σύστημα. Τό ἴδιο παρατηροῦμε καί σέ ἐκδόσεις σοβαρῶν ἐκδοτικῶν οἴκων καί στά ἔργα ἐκλεκτῶν νεοελλήνων συγγραφέων. Σήμερα ἡ χρήση τοῦ πολυτονικοῦ διευκολύνεται ἀπό τήν ἐξέλιξη στήν τεχνολογία τῶν ἠλεκτρονικῶν ὑπολογιστῶν, οἱ ὅποιοι διαθέτουν προγράμματα μέ ἐνσωματωμένη τήν ἑλληνική πολυτονική γραφή. Ἐσ παραδειγματισθοῦμε ἀπό τοὺς Ἴσπανούς, οἱ ὅποιοι σέ σχετική συζήτηση γιά τήν κατάργηση τῆς περισπωμένης πού τίθεται ἐπάνω στό γράμμα Ν κατέβηκαν στοὺς δρόμους φωνάζοντας. «Κάτω τά χέρια ἀπό τήν γλώσσα μας»».

Ὁ Μεγάλος φορο-ἀδελφός

Διαβάζουμε στήν ἐφημ. *Ἐλευθεροτυπία* (3.9.2005) σέ πρωτοσέλιδο ὑπό τόν τίτλο «Ὁ μέγας φορο-ἀδελφός» καί ὑπότιτλο «Ἐρχεται ἠλεκτρονικό φακέλωμα “γιά τό καλό μας”» τὰ ἐξῆς:

«Ὁ “Μεγάλος Ἀδελφός” τῆς Ἐφορίας βρίσκεται πρὸ τῶν πυλῶν. Μισθοί, συντάξεις, ἰατρικές δαπάνες, νοσήλια, ἀσφάλιστρα, ἀσφαλιστικές εἰσφορές, στεγαστικά ἢ καταναλωτικά δάνεια καί κάθε εἴδους συναλλαγές, ἀγορές, ἀλλά καί ἡ περσοῦσία τῶν φορολογουμένων μπαίνουν σέ ἠλεκτρονικό ἀρχεῖο. Στόχος τοῦ ὑπουργείου Οἰκονομίας, πού ἐπεξεργάζεται σύστημα εἶναι νά ἀπαλλάξει μισθωτοὺς καί συνταξιούχους ἀπό τή συμπλήρωση τῶν φορολογικῶν δηλώσεων, κυρίως ὁμως νά ἐντοπίσει τοὺς φοροφυγάδες. Τό νέο σύστημα προγραμματίζεται νά ἀρχίσει πιλοτικά τό 2007, μέ ἄγνωστες, πάντως, συνέπειες γιά τά προσωπικά δεδομένα».

Τό δημοσίευμα συνεχίζεται στή σελ. 19 ὑπό τόν τίτλο «Τό μάτι τῆς Ἐφορίας στήν τσέπη μας» καί ὑπότιτλο «Ἡ ΓΓΠΣ θά καταγράφει ὅλες τίς συναλλαγές μας καί θά στέλνει προσυμπληρωμένη δήλωση», μέ τὰ ἐξῆς:

«Ἰατρικές ἐπισκέψεις, νοσήλια, ἀσφάλιστρα, ἀσφαλιστικές εἰσφορές, στεγαστικά καί καταναλωτικά δάνεια, μισθοί καί συντάξεις

θά είναι σέ γνώση του Ύπουργείου Οικονομίας καί Οικονομικών, πού προγραμματίζει τή δημιουργία ηλεκτρονικού αρχείου μέ τό πλήθος τών συναλλαγών πού πραγματοποιοῦν οί φορολογούμενοι καί κυρίως τήν περιουσιακή τους κατάσταση.

Τό φακέλωμα τών δαπανών καί τών εισοδημάτων σχεδιάζουν, σύμφωνα μέ πληροφορίες, τά στελέχη του Ύπουργείου, μέ στόχο τήν απαλλαγή πλέον τών 3.000.000 μισθωτών καί συνταξιούχων από τή συμπλήρωση τών φορολογικών δηλώσεων. Οί φορολογούμενοι θά λαμβάνουν ταχυδρομιά τή δήλωση, μέ όλους τούς κωδικούς συμπληρωμένους, πού θά συνοδεύεται από τό έκκαθαριστικό σημείωμα, σημείωνε στήν «*Έλευθεροτυπία*» άνωτερο στέλεχος του οικονομικού επιτελείου προσθέτοντας πώς «τό μόνο πού θά έχει νά κάνει ο φορολογούμενος θά είναι νά αποδεχθεῖ ἢ ὄχι τή δήλωση καί τό έκκαθαριστικό μέ τό τελικό ποσό του φόρου».

Ἡ απαλλαγή από τή συμπλήρωση τής δήλωσης καί τό μάζεμα όλων τών δικαιολογητικών βεβαιώσεων πού τή συνοδεύουν άποτελεῖ τό ένα σκέλος τών αλλαγών πού επιδιώκεται νά εφαρμοστοῦν πιλοτικά από τήν άνοιξη του 2007. Τό άλλο σκέλος είναι ο έλεγχος τών φορολογικών συναλλαγών μέ σκοπό τήν έντοπισμό τών φοροφυγάδων καί συγκεκριμένα ὄσων δηλώνουν φουσκωμένες δαπάνες ἢ κρύβουν εἰσοδήματα, διευκρίνιζε τό ίδιο στέλεχος.

Στά σχέδια τών επιτελών του Ύπουργείου είναι μέ τήν ολοκλήρωση του αναβαθμισμένου Taxis νά τεθεῖ σέ εφαρμογή τό νέο σύστημα, πού θά προβλέπει τήν άποστολή προσυμπληρωμένων καί αυτόματοποιημένων δηλώσεων εἰσοδήματος. Ἐξέλιξη πού προϋποθέτει τήν ηλεκτρονική επικοινωνία τής Γενικής Γραμματείας Πληροφοριακών Συστημάτων (ΓΓΠΣ) μέ τούς φορεῖς του Δημοσίου, τίς τράπεζες, τά ασφαλιστικά Ταμεία, τά νοσοκομεία, τούς γιατρούς, τίς ασφαλιστικές εταιρεῖες καί ευρύτερα ὄσους πραγματοποιοῦν συναλλαγές μέ τούς φορολογούμενους. Τέσσερα είναι τά βασικά δήματα πού απαιτοῦνται για τό ηλεκτρονικό φακέλωμα:

Α. Οί εργοδότες, δηλαδή τό Δημοσίο, οί Δημόσιες Ἐπιχειρήσεις (ΟΤΕ, ΔΕΗ κ.λ.π.)

καί οί ιδιώτες θά υποβάλλουν ηλεκτρονικά τίς δηλώσεις άπόδοσης φόρου μισθωτών υπηρεσιών. Ἐτσι, ἡ ΓΓΠΣ θά έχει τά εἰσοδήματα πού εἰσέπραξε κάθε μισθωτός ανά έτος καί τούς προκαταβληθέντες καί αναλογοῦντες φόρους.

Καί τά Ταμεία Ἀσφάλισης θά υποβάλλουν ηλεκτρονικές δηλώσεις για τίς συντάξεις πού κατέβαλαν καί τό φόρο πού παρακράτησαν κάθε χρόνο.

Ἀρχεῖο Προσωπικών Δεδομένων

Τά στοιχεῖα πού θά συγκεντρωθοῦν θ' άποτελέσουν τή βάση για τή δημιουργία του ειδικου αρχείου τό ὁποῖο θά παρέχει κυρίως τή δυνατότητα έντοπισμοῦ ὄσων έχουν πέραν τής μιᾶς εργασίας καί δέν τή δηλώνουν.

Β. Οί φορεῖς - τράπεζες, ασφαλιστικά ταμεία, νοσοκομεία- αλλά ακόμα καί γιατροί καί μεγάλες επιχειρήσεις θά άποστέλλουν κάθε χρόνο τά στοιχεῖα μέ τίς συναλλαγές πού πραγματοποίησαν, δηλαδή τούς πελάτες τους. Για παράδειγμα, οί τράπεζες θά γνωστοποιοῦν στή ΓΓΠΣ τό ποσό τών δόσεων του δανείου (στεγαστικοῦ ἢ καταναλωτικοῦ) πού πλήρωσε κάθε φορολογούμενος τό προηγούμενο έτος.

Γ. Ἡ άκίνητη περιουσία τών φορολογούμενων δέν μπορεί ν' άπουσιάσει από τό ηλεκτρονικό φακέλωμα. Ἡ επικείμενη δημιουργία του περιουσιολογίου μέ βάση τά στοιχεῖα πού δηλώνουμε φέτος στό Ε9 θ' άποτελέσει καί τό βασικό μοχλό έλέγχου τής ιδιοκατοίκησης καί τών άκινήτων πού άποφέρουν εἰσοδήματα (ὅπως τά ενοικιαζόμενα).

Δ. Οί ίδιοι οί φορολογούμενοι θ' άποτελοῦν πηγή βασικών πληροφοριών, ὅπως τής οικογενειακής τους κατάστασης. Δηλαδή, αν κάποιος δηλώνει ὅτι έχει άνήλικα προστευόμενα παιδιά, αυτό δέν χρειάζεται νά τό γνωστοποιεῖ κάθε χρόνο. Ὅποτε, τά παιδιά θά συμπεριλαμβάνονται στή δήλωση καί συνεπῶς θά υπάρχει τό σχετικό άφορολόγητο μέχρι καί τήν ένηλικιώσή τους (τό 18ο έτος). Ἀπό κει καί πέρα απαιτεῖται άπλῶς ἡ έννημέρωση τής Ἐφορίας για τίς αλλαγές, ὅπως αν τό παιδί θά φοιτήσει σέ άναγνωρισμένη σχολή.

Πάντως, τό 2006 άναμένεται περισσότεροι από 500.000 συνταξιούχοι του Δημοσίου νά

λάβουν τήν προσυμπληρωμένη φορολογική δήλωση μόνο με τά εισοδήματα καί τούς φόρους, δεδομένου ότι τά στοιχεία αυτά τά έχει ήδη ή ΓΓΠΣ. Οί συγκεκριμένοι φορολογούμενοι θά συμπληρώσουν μόνο τυχόν άλλα εισοδήματα (όπως ένοίκια) ή δαπάνες πού μπορεί νά έκαναν τό 2005.

Ἐνοίξουν άλβανικά σχολεία στην Ἑλλάδα

Ἐπ' αὐτόν τόν τίτλο στήν έφημ. Ἐπογευματινή (17.10.2005, σελ. 18) διαβάζουμε τά έξής:

Ἐτοιμα νά ανοίξουν τίς πύλες τους στά παιδιά τῶν μεταναστῶν εἶναι τά άλβανικά σχολεία στήν Ἑλλάδα! Αὐτό, τοῦλάχιστον, προκύπτει ἀπό τίς πρόσφατες δηλώσεις τοῦ προέδρου τοῦ κόμματος «Ἐνωση Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων» Βαγγέλη Ντοῦλε, ὁ ὁποῖος ὑπογράμμισε πώς ὑπάρχει ἡ σχετική πρόθεση ἀπό τήν έλληνική πλευρά.

Τήν ἴδια στιγμή, μέ ἰδιαίτερο ενδιαφέρον καί ἱκανοποίηση εἶναι δεκτή στήν άλβανική κοινή γνώμη ἡ συγκεκριμένη δήλωση τοῦ κ. Ντοῦλε, σχετικά μέ τήν πρόθεση τῆς Ἑλλάδας νά ανοίξουν άλβανικά σχολεία στήν Ἑλλάδα.

Ἐκατά τήν πρόσφατη επίσημη επίσκεψη στήν Ἀθήνα ὡς κόμμα «Ἐνωσης Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων», ἡ ἡγεσία τοῦ ὑπουργείου Παιδείας τῆς Ἑλλάδας μᾶς ἐπιβεβαίωσε τήν προθυμία τῆς έλληνικῆς κυβέρνησης γιά τό ἄνοιγμα τῶν άλβανικῶν σχολείων στήν Ἑλλάδα» δήλωσε ὁ κ. Ντοῦλες.

Ὁ πρόεδρος τοῦ ΚΕΑΔ δέν διευκρίνισε τή φύση καί τό καθεστῶς τῶν άλβανικῶν σχολείων στήν Ἑλλάδα. Ἐφησε, ὡστόσο, νά ἐννοηθεῖ ὅτι πρόκειται γιά σχολεῖα στά ὁποῖα «θά πρέπει νά εἶναι ἄμεση ἡ συνδρομή τοῦ άλβανικοῦ κράτους, κυρίως ὡς πρὸς τήν πληρωμή τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ».

Τό περασμένο Σάββατο παρενέβη στό θέμα καί ὁ ὑπουργός Παιδείας καί Ἐπιστημῶν τῆς Ἀλβανίας Γκέντσι Πόλο, ὁ ὁποῖος εἶπε ὅτι ἡ Ἑλλάδα ὀφείλει νά ανοίξει δημόσια σχολεῖα στήν άλβανική γλῶσσα, ἐφ' ὅσον ἡ Ἀλβανοί μετανάστες συμβάλλουν στήν έλληνική οἰκονομία καί τήν κοινωνία. Ἐξίζει νά

σημειωθεῖ πώς ἤδη στήν Ἀλβανία λειτουργοῦν έλληνικά σχολεῖα, στά ὁποῖα φοιτοῦν ἐκτός ἀπό τά Ἑλληνόπουλα καί παιδιά άλβανικῆς καταγωγῆς.

Σχόλιο Π: Ἐάν τό δημοσίευμα τῆς «Ἐπογευματινῆς» περιγράφει ἀκριβῶς τήν πραγματικότητα, φοβούμεθα ὅτι θρῖσκόμεστε μπροστά σέ μία ἐπικίνδυνη ἐξέλιξη.

Κρατικά σχολεῖα γιά τά παιδιά τῶν Ἀλβανῶν πού ζοῦν στήν Ἑλλάδα, σημαίνει μέ ἀπλά λόγια ὅτι ἀναγνωρίζουμε ὅτι ὑπάρχει στήν Ἑλλάδα άλβανική μειονότητα, πού έχει δικαιώματα στή γλῶσσα, στή θρησκεία κ.ο.κ. Ἐ σύγκριση μέ τά σχολεῖα πού λειτουργοῦν μέ τά χίλια ζόρια γιά τά έλληνόπουλα τῆς Βορείου Ἡπείρου εἶναι τελείως ἀτυχῆς, διότι συγκρίνονται δύο ἀνόμοια μεγέθη. Ἐκεῖ ὑπάρχει ἀναγνωρισμένη έλληνική ἐθνική μειονότητα, τῆς ὁποίας τά δικαιώματα μονίμως καί συστηματικῶς καταπατοῦν ὅλες οἱ άλβανικές κυβερνήσεις ἀπό τόν δικτάτορα Χότζα μέχρι καί σήμερα. Ἐκόμη καί στήν έλληνικότατη Χιμάρα ἀρνεῖται ἡ άλβανική κυβέρνηση νά λειτουργήσῃ έλληνικό σχολεῖο!

Τά έλληνικά σχολεῖα πού λειτουργοῦν στήν Ἀλβανία - ὅπως ἀναφέρεται στό δημοσίευμα - εἶναι ἰδιωτικά. Καμία σύγκριση συνεπῶς δέν μπορεί νά γίνει.

Τό πλέον λυπηρό εἶναι ὅτι τήν προσπάθεια τῆς Ἀλβανικῆς κυβέρνησης γιά λειτουργία άλβανικῶν σχολείων στήν Ἑλλάδα φαίνεται νά στηρίζει καί τό πολιτικό κόμμα «Ἐνωση Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων» (ΚΕΑΔ), πού κανονικά ἐκφράζει τήν έλληνική ἐθνική μειονότητα στή Βόρειο Ἡπειρο.

Ὅπως συνάγεται σαφῶς ἀπό τό δημοσίευμα, τό προσωπικό τῶν άλβανικῶν σχολείων στήν Ἑλλάδα θά μισθοδοτεῖται ἀπό τήν άλβανική κυβέρνηση. Συνεπῶς αὐτή θά στέλνει τοῦλάχιστον καί τά διδακτικά βιβλία.

Ἐ ὁμοιοπαθητική δέν έχει ἀποτέλεσμα

Διαβάζουμε στήν έφημ. Ἐ κόσμος τοῦ ἐπενδυτῆ (3 καί 4 Σεπτεμβρίου 2005) ὑπό τόν ἀνωτέρω τίτλο τά έξής:

Ἐτά κλινικά ὀφέλη πού ἀποδίδονται στίς ὁμοιοπαθητικές θεραπεῖες εἶναι τό ἴδιο μέ ἐκεῖνα τῶν εἰκονικῶν φαρμάκων (placebo),

σύμφωνα με μελέτη Έλβετων έπιστημόνων, πού δημοσιεύτηκε πρόσφατα στό έγκυρο Ιατρικό περιοδικό “The Lancet”. Οί όμοιοπαθητικές θεραπείες περιλαμβάνουν τή χορήγηση σέ πολύ μικρές ποσότητες φυσικών ουσιών, οί όποιες σέ μεγάλες ποσότητες προκαλούν τά ίδια άκριβώς συμπτώματα πού εμφανίζει ό άσθενής. Έπιπλέον, όσοι άκολουθούν τήν όμοιοπαθητική εΐναι ύποχρεωμένοι νά σταματήσουν τήν κατανάλωση διαφόρων ουσιών (όπως καφέ καί τσαγιού), διότι επηρεάζουν τήν άποτελεσματικότητα τών όμοιοπαθητικών φαρμάκων.

Προκειμένου νά αξιολογηθούν οί όμοιοπαθητικές θεραπείες, μία ομάδα Έλβετων έπιστημόνων έκανε τό έξής: Έψαξε 19 ηλεκτρονικές βάσεις δεδομένων, πού κάλυπταν τήν περίοδο 1995-2003, κατέγραψαν τά δεδομένα άπό κλινικές δοκιμές όμοιοπαθητικών φαρμάκων καί τά συνέκριναν μέ τά δεδομένα άπό δοκιμές αντίστοιχων φαρμάκων τής παραδοσιακής (Σημ. Π.: ένν. κλασσικής) Ιατρικής.

Οί έρευνητές, μέ επικεφαλής τόν δρα Matthias Egger άπό τό Πανεπιστήμιο τής Βέρνης, βρήκαν τελικώς 110 κλινικές δοκιμές καί χρησιμοποιήσαν ειδική στατιστική άνάλυση για νά αξιολογήσουν τά άποτελέσματα κάθε δοκιμής. Τό συμπέρασμα στό όποιο κατέληξαν εΐναι ότι δέν βρήκαν πειστικές άποδείξεις ότι ή όμοιοπαθητική ήταν καλύτερη άπό τήν εικονική θεραπεία, (placebo) ένώ τά φάρμακα τής παραδοσιακής Ιατρικής εΐχαν σαφή κλινικά όφέλη.

Ή δημοσίευση τής μελέτης τών Έλβετων έρευνητών συνοδεύεται άπό άρθρο τών συντακτών του “The Lancet”, οί όποιοι έπεσήμαναν ότι “τώρα οί γιατροί πρέπει νά εΐναι ώμοί καί ειλικρινείς μέ τούς άσθενείς τους για τήν έλλειψη κλινικού όφέλους άπό τήν όμοιοπαθητική καί μέ τόν έαυτό τους για τήν άποτυχία τής σύγχρονης Ιατρικής νά άνταποκριθεί στίς άνάγκες τών άσθενών για έξατομικευμένη φροντίδα”».

Ή γκουρού του Γιώργου

Στήν έφημ. Espresso (9.9. 2005 σελ. 4) ύπό τόν άνωτέρω τίτλο διαβάζουμε τά έξής:

Στό πρόσωπο του Θιβετιανού γκουρού, Ροστάν, βρήκε τόν άνθρωπο πού τόν έχει άπαλλάξει άπό ένα μεγάλο μέρος του καθημερινού άγχους. «Ο Γιώργος Παπανδρέου ήρθε κοντά μου έπειδή εΐναι ψαγμένο άτομο καί προχωρημένος χαρακτήρας» λέει ό κ. Ροστάν, στόν όποιο καταφεύγουν καί πολλοί άλλοι έπώνυμοι.

Ή έπαφή του προέδρου του ΠΑΣΟΚ μέ τό διαλογισμό κρατάει πολλά χρόνια, σύμφωνα τουλάχιστον μέ τά όσα δηλώνει ό προσωπικός του γκουρού Ροστάν, ό όποιος καί συμπληρώνει: «Ο Γιώργος Παπανδρέου εΐναι ψαγμένο άτομο καί φροντίζει για τήν ήρεμη εικόνα του. Γι’ αυτό συνεργαζόμαστε άπό τότε πού ήταν ύπουργός Έξωτερικών».

Τί όδήγησε, όμως, τόν πρόεδρο του ΠΑΣΟΚ μέχρι τήν πόρτα του γκουρού τών Έλλήνων έπώνυμων; «Διδάσκω στόν πρόεδρο του ΠΑΣΟΚ διαλογισμό καί όχι μόνο. Εΐμαι καί χειροπράκτης, θεραπευτής καί του κάνω μασάζ», λέει στήν Espresso ό Ροστάν, άποκαλύπτοντας μία άλλη πλευρά του Γιώργου Παπανδρέου.

- Τί άκριβώς του διδάσκετε;

«Εισπνοές, εκπνοές, διαλογισμό. Πώς νά ξεπερνά τήν κούρασή του. Νά χαλαρώσει, νά διώχνει τό άγχος του, νά παίρνει σωστές άποφάσεις, νά μεταδίδει αισιοδοξία καί άγάπη».

- Πώς έφτασε μέχρις εσάς;

«Ο κ. Παπανδρέου εΐναι άνθρωπος χαμηλών τόνων καί έμαθε πώς μέ τή σωστή εκπνοή καί εισπνοή, σέ συνδυασμό μέ τό διαλογισμό, θά βοηθηθεί στή δουλειά του».

- Τόν βοηθάτε στό πώς θά μιλάει;

«Βεβαίως, πώς θά μιλήσει, πώς θά διατηρηθεί ήρεμος, χαλαρός, ψυχικά ευδιάθετος. Όλα αυτά άντανακλώνται στό πρόσωπο ενός άνθρώπου καί βοηθούν στή γενικότερη εικόνα του. Εΐναι τεχνικές πού τίς διδάσκω, ώστε νά αποβάλλει τήν άρνητική ενέργεια άπό πάνω του καί νά εΐναι θετικός στους άνθρώπους».

- Ή ήρεμία καί ή πραότητα του κυρίου Παπανδρέου όφείλονται σέ εσάς;

«Δέν μ’ άρέσει νά μιλω για τόν έαυτό μου καί ότι όφείλεται σέ έμένα. Έγώ ό,τι μπορώ νά διδάξω τόν κ. Παπανδρέου τό κάνω, όπως ύποστηρίζω όλους τούς άνθρώπους πού κα-

ταφεύγουν κοντά μου».

- Πόσο συχνά χρειάζεται να προσφέρετε τις υπηρεσίες σας σε κάποιον;

«Ανάλογα με την περίπτωση. Όλοι οι άνθρωποι δεν έχουν το ίδιο πρόβλημα. Μπορεί κάποιος να χρειαστεί τις τεχνικές μου καθημερινά για ένα διάστημα. Άλλοι, πάλι, μία με δύο φορές το μήνα».

- Μέ τον κ. Παπανδρέου με ποιά συχνότητα βρίσκεστε, ειδικά τώρα, πού ως πρόεδρος έχει αυξημένες ευθύνες;

«Πριν λίγο με πήρε η σύζυγός του, η Άντα, για να κλείσουμε ραντεβού. Χρειάζεται μία υποστήριξη σε τακτά χρονικά διαστήματα. Δεν έχει ανάγκη συχνών μαθημάτων. Όποτε νιώθει κουρασμένος, τότε με φωνάζει».

- Έρχεται στο χώρο σας ή πηγαίνετε εσείς;

«Πηγαίνω εγώ στο σπίτι του. Είναι τόσο φορτωμένο το πρόγραμμα τέτοιων ανθρώπων πού πηγαίνω εγώ σε αυτούς».

- Ποιούς άλλους επώνυμους υποστηρίζετε;

«Πολλούς. Από τον Γιώργο Μαζωνάκη, μέχρι παλαιότερα τον Μίκη Θεοδοράκη. Επίσης, κάνω θεραπεία στην Άννα Βαγενά, τον Λουκιανό Κηλαηδόνη, αλλά και στη Χρυσούλα Διαδάτη, πού είχε πρόβλημα στον αυχένα και απέφυγε την εγχείρηση. Μάλιστα, τον Οκτώβριο θά ανέβω στη Θεσσαλονίκη γιατί με κάλεσε ο Νικήτας Τσακίρογλου να βοηθήσω τους ηθοποιούς του Κρατικού Θεάτρου Βορείου Ελλάδος. Η Μίρκα Παπακωνσταντίνου είναι χρόνια φίλη μου και την υποστηρίζω. Άλλά και τον Ήλία Μαρασούλη, πού χρειάζεται πέντε φορές την εβδομάδα θεραπεία. Άλλωστε, τό άγχος και η δουλειά της νύχτας επιβαρύνουν τον οργανισμό».

- Όλοι αυτοί οι άνθρωποι έχουν διαβάσει φιλοσοφία και θρησκευές ανατολικών χωρών;

«Είναι όλοι ψαγμένοι άνθρωποι. Άσχολούνται με την κουλτούρα και έχουν πιό ανοιχτό μυαλό».

ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

Διμηνιαία έκδοση του Πανελληνίου Συνδέσμου
για την Έλληνορθόδοξη Παράδοση «Παρακαταθήκη»

Κωδικός ΕΛ.ΤΑ. 5142

Έκδότης - υπεύθυνος κατά τον νόμο: Βασιλική σύζ. Ήρ. Λαμπροπούλου
Σύμβουλος Έκδόσεως: Μοναχός Άρσένιος Βλιαγκόφτης

Υπεύθυνος τυπογραφείου: TypOffset Β. Κουκουλής και Σία Ο.Ε.

Έκτύπωση — Βιβλιοδεσία

Συνδρομή έσωτερικού έτήσια: 10 ευρώ

Συνδρομή έξωτερικού έτήσια: 30 ευρώ

Συνδρομή Κύπρου έτήσια: 7 λίρες Κύπρου

Έπιστολές - Συνδρομές: Περιοδικόν ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

Τ.Θ. 18407 – 540 03 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Τά ένυπόγραφα άρθρα εκφράζουν τις απόψεις των συγγραφέων τους και ακολουθούν την όρθογραφία τους.

© ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

Έπιτρέπεται ή άναδημοσίευση, κατόπιν γραπτής άδειας από την διεύθυνση του περιοδικού.

